Єдина Країна
Единая Страна

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№ 19 (734)

12 – 16 травня 2014 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@ukr.net

Підписний індекс – 22242

На варті неба України!

Пішли, щоб повернутись

5 стор.

Командний дух та віра у надійність плеча товариша

6 стор.

ЛМЗ: літають всі

Фото Владислава Дем'яненка.

3 стор.

Зенітні ракетні війська бережуть небо України

Революційні події кінця 2013 – початку 2014 року, а ще більше – загроза російської окупації не лише згуртували народ України, а й змусили багатьох переосмислити своє ставлення до держави та її головних атрибутів, в тому числі і до Збройних Сил. Кожен раптом зрозумів: той період української державності, коли і пересічні мешканці, і політики в один голос стверджували, що у незалежної України ворогів немає ні на сході, ні на заході, ні на півночі, ні на півдні, завершився. Полуда спала з очей, і ми раптово усвідомили, що Збройні Сили України – це те єдине, що здатне зберегти нашу державу і наш народ таким, як ми, і лише ми, хочемо його бачити.

8 стор.

Гаряча лінія "Крила України" (0432) 59-60-48 65-22-048

З ПЕРШИХ ВУСТ

"Збройні Сили України беруть участь в АТО згідно з чинним законодавством"

На цьому наголосив виконуючий обов'язки Міністра оборони України генерал-полковник Михайло Коваль під час брифінгу який відбувся 13 травня в Клубі Кабінету Міністрів.

– На сьогодні військові частини та підрозділи Збройних Сил України, спільно з представниками інших силових структур, виконують завдання в ході антитерористичної операції під керівництвом Антитерористичного центру при Службі безпеки України, інтенсивно займаються бойовою підготовкою. Головним завданням участі Збройних Сил України під час проведення антитерористичної операції є захист життя, добробуту і спокою українських громадян, а також територіальної цілісності, свободи та незалежності нашої держави. В ході участі в АТО Збройні Сили виконують завдання, покладені на них Конституцією України, а також іншими чинними нормативно-правовими документами, – наголосив генерал-полковник Михайло Коваль.

За його словами, Росія розпочала в Україні неоголошену війну нового покоління, яку готувала не один день. Те, що відбувається на Сході України, – це війна нового покоління.

– Тут непроста війна, і там, де люди звикли бачити захисників, бачать чомусь ворогів. Ускладнюється вона і тим, що на нас напала одна з трьох країн, які є гарантом безпеки нашої держави. Війна ведеться не за правилами, оскільки мирних людей терористи ставлять бар'єром між собою і силовиками, які залучені до антитерористичної операції, – зазначив виконуючий обов'язки Міністра оборони України.

Фактично, сусідня країна розв'язала війну, використовуючи спецзагони терористів і диверсантів, котрі не раз приїздили на нашу територію, готувалися не один день. Зокрема, йдеться про Ігоря Гіркіна, який неодноразово був в Україні і завів тут необхідні "знайомства". На підготовку до цього у Росії пішов не один рік. Але ті, хто готував цю операцію, не розраховували на те, що ЗС України виконають завдання так, як вони це роблять.

– Вони представляються, хто вони є. Коли був напад на одну з баз, до наших військових підійшли офіцери і відразу назвалися, що вони із 45-го окремого полку спеціального призначення ВДВ РФ. Вони запропонували здатися і навіть називали свої прізвища. Можливо, сумнівним є достовірність прізвищ, але те, що такий полк дійсно існує, я даю вам гарантію на 200 відсотків. В мене є всі підстави говорити про це, – додав генерал-полковник Михайло Коваль.

Очільник оборонного відомства також наголосив, що Збройним Силам України в такій ситуації доводиться "дуже непросто", однак вони роблять необхідні висновки. Крім того, українська армія застосовує зброю лише у випадках, передбачених чинним законодавством, і завдання військових полягає у тому, аби дати відсіч сепаратистам та не порушувати спокій простих громадян.

– На жаль, на відміну від сепаратистів, армія не використовує ні мінометів, ні ракет, якими, наприклад, були збиті вертольоти. А сепаратисти використовують, ховаючись біля житлових будинків. І це значно ускладнює ліквідацію таких вогневих точок, – зазначив глава Міноборони. – До прикладу, десантники і сапери, які виконують завдання в силах АТО. На початку операції міст через річку на трасі Харків-Донецьк був замінований, причому вибухівки було закладено в 4 рази більше, ніж було необхідно для підриву. Сапери мужньо його розмінували, зберегли для місцевих жителів міст, і не допустили людських втрат, хоча саме це місцеве населення намагалося не допустити наші війська до проходу через цей міст. Повітряні Сили чудово себе проявили при деблокаді Краматорського аеродрому. Тобто ЗС використовують силу та весь потенціал озброєння в рамках розумного, аби дати відсіч сепаратистам.

Він додав, що під час АТО загинуло вже 9 військовослужбовців (на час брифінгу обставини бою на околиці села Октябрське, в якому загинули 7 військовослужбовців, були відсутні).

– Я хочу висловити щирі слова співчуття рідним та близьким загиблих військовослужбовців, – зазначив генерал-полковник Михайло Коваль.

Згідно з прийнятим Верховною Радою Законом, статус учасників бойових дій отримають військовослужбовці Збройних Сил України, котрі беруть участь в АТО.

– Відповідна постанова Кабміну опрацьована, проте є чітко поставлене завдання, щоб це не перетворилося на ситуацію, як свого часу із "чорнобильцями", коли виявилось, що безліч людей отримало цей статус, проживаючи на той момент зовсім в іншій частині держави та не маючи до трагедії жодного відношення, – роз'яснив генерал-полковник Михайло Коваль.

Всі проблемні питання, які виникають в ході участі військовослужбовців ЗС України у виконанні завдань у визначених регіонах України, вирішуються з органами місцевої влади та громадськості під час їх зустрічей з командуванням та круглих столів на місцях.

Щодо резервістів, то виконуючий обов'язки Міністра оборони України генерал-полковник Михайло Коваль зазначив, що ті особи, які були мобілізовані під час першої часткової мобілізації, поки не будуть демобілізовані. Але зможуть повернутися додому 6 тисяч військовозобов'язаних, які будуть демобілізовані з різних причин, відповідно до чинного законодавства. Зокрема, йдеться про людей, від яких залежить економіка нашої держави, або про тих, хто має об'єктивні сімейні обставини: багатодітні батьки тощо. Міністерством оборони вже опрацьований та підготовлений на затвердження відповідний документ. Глава оборонного відомства також додав, що під мобілізацію потрапляють і діти високопосадовців. Деякі з них вже одягнули однострій та служать на загальних умовах.

– У цьому плані в Україні є ким пишатися. У нас в більшості своїй – 99% відсотків – порядних і патріотичних чоловіків, – підкреслив генерал-полковник Михайло Коваль.

Говорячи про сьогоднішній стан забезпечення Збройних Сил України, глава оборонного відомства зазначив, що на сьогодні це питання дозволяє виконати поставлені перед ЗС України завдання із захисту суверенітету та територіальної цілісності держави.

Слід також додати, що станом на сьогодні, на рахунки Міністерства оборони України в рамках акції "Підтримай Українську армію" від юридичних і фізичних осіб Збройним Силам України надійшло понад 121,4 мільйона гривень. З цієї суми 114,3 мільйона гривень – грошові перекази на матеріально-технічне, решта – на медичне забезпечення Збройних Сил України. А за допомогою дзвінків на єдиний мобільний номер "565" на підтримку Української армії перераховано 27,8 мільйона гривень (усі – на матеріально-технічне забезпечення ЗС України). Окрім цього, на рахунки Міноборони надійшло понад 90 тис. доларів США та понад 40 тис. євро.

Гроші витратять на придбання нового польового обмундирування сучасного зразка, кевларових шоломів, іншого армійського та морського обмундирування, в тому числі для побуту.

За пропозиціями Генерального штабу Збройних Сил України, 95,9 млн грн із коштів, які надійшли на рахунки Міністерства оборони України на матеріально-технічне та медичне забезпечення від юридичних, фізичних осіб і мобільних операторів, планується спрямувати на придбання:

37,2 млн грн – польового обмундирування нового зразка;

22,0 млн грн – шоломів кулезахисних (кевларових);

15,2 млн грн – спальних мішків та ізолюючих підстилок;

8,5 млн грн – флотської форми одягу;

3,5 млн грн – маскувальних сіток;

2,2 млн грн – засобів зв'язку та комплектуючих до них;

2,1 млн грн – простирадл бавовняних;

1,8 млн грн – ковдр;

1,4 млн грн – матраців;

1,2 млн грн – топографічних карт;

0,4 млн грн – наволочок бавовняних;

0,4 млн грн – подушок бавовняних.

З метою практичної імплементації положень Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення матеріально-фінансового забезпечення обороноздатності держави" від 8 квітня 2014 року № 1190-VII, в оборонному відомстві опрацьовано проект Постанови Кабміну "Про затвердження Порядку фінансування національної оборони держави (Збройних Сил України) за рахунок благодійних пожертв юридичних та фізичних осіб для забезпечення бойової, мобілізаційної готовності, боєздатності та функціонування Збройних Сил України". Цим актом визначається порядок здійснення заходів щодо отримання благодійних пожертв, інформування громадськості та надання звітності про їх отримання та використання.

На даний час Міністерство оборони України оголосило тендер на закупівлю 24 тисяч бронежилетів, із них 12 тисяч – для військовослужбовців Високомобільних десантних військ та інших підрозділів ЗС України. Це повні комплекти "Корсар М3" і "Корсар М4", які мають 4-й ступінь захисту та пройшли випробування.

– 560 таких бронежилетів ми вже отримали. Протягом травня очікуємо ще 2,5 тисячі, а до кінця липня плануємо задовольнити всю наявну потребу, – зазначив генерал-полковник Михайло Коваль.

Крім того, небайдужі громадяни надають необхідні матеріальні засоби безпосередньо до військових частин. Так, у війська вже передано 527 сертифікованих бронежилетів 4-го ступеня захисту, близько 4 тисяч спальних мішків, 10 тисяч матраців, 9 тисяч простирадл, тисячу польових кашкетів, акумуляторів, автомобільні шини тощо.

Також велику підтримку Збройним Силам України надають місцеві органи влади, які сьогодні здійснюють шефство над понад 200 військовими частинами Збройних Сил України.

У рамках цієї роботи шефська допомога військовим частинам у 1 кварталі 2014 року склала понад 7,7 мільйона гривень (для порівняння, у 1 кварталі 2013 року – 215.062 грн).

АРМІЙСЬКА АВІАЦІЯ

У небі над Донбасом

Зараз обстановка в Луганській і Донецькій областях – бойова. В неоголошеній війні Збройні Сили України зазнають втрат. Переносними зенітно-ракетними комплексами знищені три вертольоти, п'ятеро військових авіаторів загинули.

Коротко про ситуацію в небі над Донбасом нашій газеті розповів начальник армійської авіації оперативного командування "Північ" військовий льотчик-снайпер полковник Володимир Пастухов. Він – один з найдосвідченіших пілотів армійської авіації України. Льотною роботою займається майже сорок років. Виконував завдання в пекельному небі Афганістану.

– Моджахеди стріляли по нас зі стрілецької зброї, – розповідає льотчик. – Спершу – з автоматів. Вертольоти піднімалися вище. Потім – з кулеметів. Авіацію підняли ще вище. Потім у них з'явилися переносні зенітно-ракетні комплекси, які добре лупили по цілях на висоті. І ми знову опустились донизу – на гранично низьку висоту – 5-10-15 метрів. Як захиститися від атаки? Найкращий варіант – обійти зону обстрілу. Для цього повинна працювати розвідка. Коли ти потрапляєш прямо на засаду – тебе розстрілюють або зі стрілецької зброї, або з ПЗРК. А якщо тобі розвідка повідомила, що там хтось є, то обходиш цей район без проблем.

Не було в Афганістані і проблем з "живим щитом". Якщо ми працювали по одному краю села, то все село сідало на дахи будинків з іншого боку і дивилося на те, як йде ця робота.

Отже, найбільшою проблемою в зоні проведення антитерористичної операції для вертолітників залишається організація розвідки, взаємодії та алгоритму дії у разі появи "живого щита".

Розповів полковник Володимир Пастухов і про своє ставлення до чергової ротації окремого вертолітного загону в Демократичній Республіці Конго. Планується, що він стане командиром цього підрозділу. Зараз триває його формування.

– Можливо, я висловлю непопулярні тезиси, – каже пілот, – бо зараз дуже часто можна почути, що вертолітники нині потрібні для захисту України, а не конголезців. Ми, військові вертолітники, мали розмову на цю тему з високими посадовими особами з Києва. І казали, що можливо, ми більше потрібні зараз в Краматорську, Дніпропетровську чи Чугуєві. Сказали, що готові виконувати свою роботу у будь-якому районі України. У відповідь почули, що рішення про наше місце дислокації буде прийматись вищим керівництвом. Тих, хто вже десять місяців виконує завдання в Конго, потрібно замінити.

Для передислокації загону з міста Гома Демократичної Республіки Конго в Україну треба дві доби. Лише сигнал – і за дві доби ми будемо в Україні з готовністю виконати завдання із захисту нашої Батьківщини.

Також полковник Володимир Пастухов підкреслив, що наша армійська авіація залишилася боєготовною виключно завдяки участі у миротворчих місіях в африканських країнах.

Владислав Назаркевич.
"Крила України".

ЛМЗ: літають всі

На військових аеродромах Повітряних Сил Збройних Сил України розпочався льотно-методичний збір екіпажів, пар, ланок тактичної та транспортної авіації.

Захід проходить на базі бригад тактичної авіації Повітряних Сил ЗС України, якими командують полковники Володимир Помогайбо та Микола Коваленко. У ЛМЗ беруть участь понад півтора десятка частин Повітряних Сил.

Як повідомив керівник збору, заступник командувача Повітряних Сил з авіації – начальник авіації Командування Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенант Василь Нікіфоров, метою заходу є бойове злагодження екіпажів тактичної та транспортної авіації з бойовим застосуванням авіаційних засобів ураження повітряних та наземних цілей.

– За планом льотно-методичного збору, польоти проводитимуться на літаках Су-24, Су-25, Су-27 та МіГ-29. Для підготовки старших повітряних стрільців до бойових стрільб по повітряних та наземних цілях залучатимуться екіпажі військово-транспортних літаків, – зазначив генерал-лейтенант Василь Нікіфоров.

__ЗАХИСТ НАСЕЛЕННЯ__

Місцеві повідомили про терористів – військові їх знищили

14 травня, ввечері, в Олександрівському районі Донецької області було проведено операцію зі знищення збройного бандформування.

Після отримання інформації від небайдужих місцевих жителів щодо розміщення збройних бандформувань терористів, було сплановано операцію підрозділів ЗС України. В ході її проведення інформація підтвердилася.

На околиці села Староварварівка, що в 30 км від Краматорська, відбувся запеклий бій між українськими військовими, які беруть участь в антитерористичній операції, та групою терористів, яка засіла в сосновому лісі.

Операція пройшла успішно. Поранених та загиблих серед військовослужбовців Збройних Сил України немає. Натомість військові захопили 3 терористів, у одного з них вилучили ручний протитанковий гранатомет.

Після проведення операції було здійснено зачистку місцевості.

"Керівники" сил самооборони Слов'янська відреагували на дії українських силовиків неадекватно, почавши розповсюджувати через своїх осіб та російські ЗМІ чутки про те, що українські військові начебто стріляли у мирне місцеве населення. Ці заяви не відповідають дійсності, насправді під час проведення операції зі знищення збройного бандформування жодна цивільна особа не постраждала.

Виконуючи бойове завдання, героїчно загинули українські десантники

13 травня, відповідно до бойового наказу, колона 95-ї окремої аеромобільної бригади ВДВ ЗС України конвоювала (супроводження) автомобілі з військовим майном та продовольством для блокпостів.

Близько 12.30 години на окраїні населеного пункту Октябрьське Слов'янського району, в 20 км від м. Краматорська, Донецької області, під час руху колона була обстріляна із застосуванням важкої зброї із засідки. Терористи атакували з гранатометів та вели щільний вогонь зі стрілецької зброї. Більше 30 нападників розташувалися у засідці заздалегідь та були розміщені вздовж річки по кущах. Перші постріли з гранатометів влучили в двигун другого БТР, який загорівся, та в автомобіль ГАЗ-66. Інший БТР намагався проштовхнути пошкоджену бойову машину, яка загорілася, далі від села, щоб убезпечити місцеве населення від загрози для життя.

Військові героїчно прийняли бій. Відбиваючи напад, героїчно загинули 6 військовослужбовців: капітан Вадим Йосипович Забродський, старший лейтенант Віталій Георгійович Дульчик, сержант Олег Вікторович Савицький, молодший сержант Віталій Валентинович Рудий, старший солдат Олександр Валерійович Якимов, солдат Сергій Юрійович Хрущ. Ще 9 десантників отримали поранення різних ступенів важкості.

Після зачистки території з'ясувалося, що терористи цинічно, з-за спини атакували військовослужбовців зосередженим вогнем з протитанкових та підствольних гранатометів і стрілецької зброї. На місці виявлено заздалегідь обладнані позиції, порожні контейнери від гранатометів РПГ-22 та РПГ-26, гільзи від снайперських гвинтівок тощо.

Переміщувалися бойовики на кількох мікроавтобусах та легкових авто.

Після огляду місця бою з'ясовано, що терористи також отримали серйозні поранення. Про це свідчать велика кількість крові та рештки бронежилетів на їхніх позиціях. Ймовірність того, що серед терористів є загиблі та важко поранені, висока.

Керівництво Міністерства оборони, Генерального штабу та весь особовий склад Збройних Сил України глибоко сумує за загиблими бойовими побратимами та висловлює сердечні співчуття рідним і близьким військовослужбовців.

Загибель воїнів Української армії не залишиться безкарною для тих, хто воює з Українським народом.

Вічна пам'ять та вічна слава Героям України, які віддали свої молоді життя за її майбутнє!

Круглий стіл національної єдності

__ЗАГАЛЬНОУКРАЇНСЬКИЙ ДІАЛОГ__

У середу, 14 травня, відбулось засідання Першого загальноукраїнського круглого столу національної єдності. У роботі круглого столу взяли участь духовні лідери провідних конфесій, президенти України, Прем'єр-міністр і члени Уряду, лідери політичних партій, народні депутати, представники місцевого самоврядування, науковці, діячі культури, громадські активісти.

Пріоритетними питаннями, які порушувались під час заходу, були відновлення інститутів державної влади, розбудова демократичного суспільства, де гідно себе почуватимуть усі громадяни, незалежно від того, де вони мешкають, якою мовою говорять і до якої церкви вони ходять. Головна ідея, яка була озвучена всіма сторонами переговорного процесу, полягала в тому, що всі повинні бути рівними перед законом, всі повинні себе почувати громадянами власної країни.

"Ми готові до діалогу, готові усіх почути, але щоб чути людей, не треба стріляти, грабувати, захоплювати будівлі. Ми відкриті для діалогу, і Парламент, і Уряд готові до системних змін у системі управління, зокрема, у частині посилення авторитету місцевої влади, місцевого самоврядування. Ми говоримо про реальну децентралізацію влади, щоб усі регіони відчули свою силу, самостійність і авторитет, могли розв'язувати проблеми, мати реальне фінансове наповнення і забезпечення своїх владних повноважень. Влада готова до діалогу з тими, хто діє у рамках Конституції і законодавства. Кроки до стабілізації ситуації в країні були би більш впевненими і швидкими, якби не цинічна підступна військова агресія Російської Федерації", – заявив Голова Верховної Ради України.

__НОВИНИ З ПОЛІГОНА__

"...Сьогодні ми усі – солдати. Солдати своєї країни!..."

Мі-8 неквапливо набирав висоту. На борту – у повному бойовому спорядженні військовий підрозділ. Польотне завдання для екіпажу – передислокація армійців у визначений район. Внизу замиготіли орані поля, павутинки польових доріг, невеличкі гаї. Населені пункти обминали з певним набором висоти. Кремезний майор, споглядаючи в ілюмінатор, мовчки робив позначення на карті, щоразу акцентуючи на них увагу капітана, що сидів праворуч. На спробу мого запитання офіцер кивком голови відповів: "Ні". Задумавшись, посміхнувся і сказав: "Навчання!.. Хочеш миру – готуйся до війни!"

У район висадки підійшли за хвилин сорок. Екіпаж, вибравши зручне місце для десантування, спрямував Мі-8 на зниження. Щойно шасі торкнулися грунту, армійці поспіхом покинули вертоліт, займаючи бойові позиції навколо нього. За кілька секунд борт знову почав набирати висоту, стаючи на зворотний курс.

– Ось такі та інші, схожі завдання ми виконуємо чи не щодня, – говорить командир екіпажу льотчик другого класу майор Олег Г. – Підгруючи в рамках навчань сухопутним підрозділам, ми підтримуємо та вдосконалюємо свій льотний вишкіл. Зокрема – у пілотуванні повітряного судна. Оскільки практично всі польоти виконуємо на гранично малих висотах. Відпрацьовуємо вправи щодо протидії засобам протиповітряної оборони, атаки на наземні цілі з виконанням відвороту від ураженої цілі. Крім того, при виконанні польотних завдань постійно проводимо повітряну та візуальну розвідку місцевості. Скажімо, дорогою пересувається військова колона, на карті ми робимо позначки, фіксуємо час, пізніше в донесенні зазначаємо координати, часові параметри, кількість та тип військової техніки. Для нашого екіпажу це – хороша школа та досвід.

У командуванні підрозділу армійської авіації зазначають, що відпрацювання етапів бойового злагодження сухопутних підрозділів, тренувань батальйонних тактичних груп проходять з взаємодії з армійською авіацією Сухопутних військ. Льотчики на штатних Мі-8 та Мі-24 здійснюють авіаційну підтримку дій механізованих та аеромобільних підрозділів, проводять десантування особового складу. Більше того, цього року в рамках широкомасштабних навчань визначені екіпажі армійської авіації на авіаційних полігонах набули досвіду застосування керованих ракет.

Комплексний підхід до проведення навчань дозволяє усім сухопутним підрозділам набути бойового вишколу, адже усі тренування проходять в умовах, максимально наближених до бойових.

Лише у квітні наліт екіпажів армійської авіації, котрі були задіяні для виконання завдань у визначених районах, сягнув майже 500 годин. Бували роки, коли такої кількості годин за рік не налітувала

уся армійська авіація Сухопутних військ. Водночас тут стверджують, що професійно виконувати польотні завдання екіпажам допомагає досвід, набутий при виконанні миротворчих місій ООН, адже майже 90% льотного складу виконували завдання у Ліберії та Конго.

...За кілька днів в одному з базових таборів з кремезним майором ми ще раз перетнулися. Він знову був небагатослівним, відповідав коротко: "Все добре". "Підрозділ завдання виконав". "Завдання різні, у кожного – свої". "Хлопці в мене фактично з усієї України, справжні козаки". Телефонний дзвінок у співрозмовника перервав не лише наше спілкування, а й зустріч. Прощаючись, офіцер додав:

– Сьогодні ми усі – солдати, незалежно від військових звань. Солдати своєї країни. Справжнього професіонала роблять лише постійні тренування з відпрацюванням реальних завдань. Зараз вони навчальні, а завтра – хтозна… Дасть Бог, ще побачимось.

Сергій Фурдик.

СЛУЖАТЬ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДУ

Кримські артилеристи зробили свій вибір

Підполковник Сергій Мусієнко під час занять з підлеглими.

Протягом останнього тижня у гаубичному самохідно-артилерійському дивізіоні окремої бригади берегової оборони Військово-Морських Сил ЗС України спостерігається “кадрове пожвавлення”. До строю повертаються військовослужбовці-контрактники, які були звільнені під час окупації Криму. Тодішнє командування бригади надало хлопцям можливість у цій складній ситуації зробити власний вибір. І вони його зробили!

Старший матрос Дмитро Прокопчук тримає під прицілом “зелених чоловічків”.

Це матрос Олександр Вознюк з Полтавщини, молодші сержанти Артем Раднюк та Володимир Пшенишний з Хмельниччини, старші матроси Дмитро Прокопчук з Волині та Артем Шкреба з Херсонщини, матроси Григорій Мельничук з Миколаївщини, Євген Решетняк з Херсонщини та Дмитро Собко з Кіровоградщини. Усі вони, почувши новину про передислокацію бригади з Автономної Республіки Крим до одного з регіонів на материковій частині України, вирішили повернутися до свого підрозділу. Хлопці прослужили в дивізіоні за контрактом близько року. Разом переносили важкі моменти служби під час окупації Криму, до останнього залишались в строю.

Наприклад, Олександр Вознюк, поет та ударник рок-гурту військовослужбовців бригади, постійно підтримував товаришів то піснею, то патріотичним рядком. Його батько, колишній воїн-десантник, а нині священник Української Православної церкви з Полтавщини, під час кримських подій приїжджав до автономії та особисто підтримував українських військовослужбовців у Севастополі, організовував збір коштів на допомогу війську.

Головна причина, що вплинула на вибір хлопців, – віра в свого командира. Адже він – принциповий, рішучий та справедливий офіцер, який пройшов свій службовий шлях від командира вогневого взводу до командира артилерійського дивізіону. Його постійно можна було бачити на полігонах протягом навчань 2000-2013 років. Саме завдяки досвіду цього фахівця молоді хлопці за рік опанували ази “артилерійської науки” та стали справжніми професіоналами. Ось і зараз контрактники-артилеристи, повернувшись до строю, підтвердили свій професіоналізм на практиці під час проведення тактичних навчань з бойовою стрільбою на одному з полігонів Миколаївщини.

Як сповіщали ЗМІ, 21 березня 2014 року частина припинила опір в Криму. Здавалось би, здеморалізований особовий склад після передислокації на материкову частину України ще довго буде оговтуватись від “кримського нокауту”. Але не минуло й 2-х тижнів, як артилеристи практичними діями підтвердили готовність виконувати завдання за призначенням.

Ігор Подопригора. Фото автора.

Миротворці відточують майстерність у стрільбі

“Враховуючи відносно нестабільну ситуацію в країні, кожен наш військовослужбовець повинен регулярно відточувати майстерність у стрільбі, незважаючи на звання і посади”, – наголошує начальник штабу – перший заступник командира 18-го окремого вертолітного загону Місії ООН зі стабілізації у ДР Конго підполковник Олександр Мальков.

Користуючись цим принципом, особовий склад базового табору “Гома” в черговий раз виконав стрільби зі штатної стрілецької зброї.

Через напружений робочий графік – щоденні польоти, їх забезпечення та підготовка до ротації, контрольні заняття проводились по підрозділах протягом тижня. На стрільбищі “Саке”, що розташоване за 45 кілометрів від основної бази контингенту, військовослужбовці виконали стрільби із штатної зброї.

– Ми регулярно проводимо теоретичну підготовку зі знання тактико-технічних характеристик зброї. У таборі практично відпрацьовуємо нормативи із розбирання-збирання автомата, пістолета та кулемета, – розповідає підполковник Олександр Мальков. – Враховуючи відносно нестабільну ситуацію в країні, кожен наш військовослужбовець повинен регулярно відточувати майстерність у стрільбі. Розуміючи потребу в подібних тренуваннях, керівництво Місії виділяє нам час і місце для стрільб.

За підсумками контрольних занять, кращі результати стрільби з АКС-74 показали підполковник Андрій Борщ, майор Валерій Черноног, а з ПМ – підполковники Олександр Мальков та Ігор Кошелев.

Анатолій Стельмах. ДР Конго.

СТАЖУВАННЯ В АТО

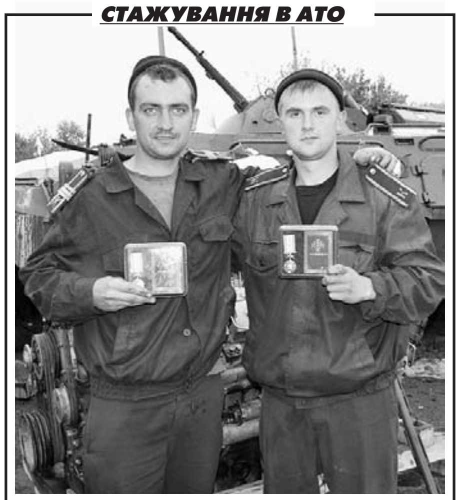

Заохочення за відмінну службу

Курсантів-танкістів випускного курсу одного з вищих військових навчальних закладів, які проходять стажування у польових таборах антитерористичної операції, нагородили заохочувальною відзнакою Міністерства оборони України “За воїнську доблесть”.

Слід зазначити, що п'ятикурсники задіяні в ремонті, відновленні та евакуації військової бронетехніки на Донеччині.

– Для нас це стажування стало нагодою для підвищення своєї професійної майстерності в польових умовах. Також ми тут набули неабиякого бойового досвіду перед випуском зі стін нашого вишу, – розповів один з курсантів.

Дмитро Чалий. м.Харків. Фото автора.

СПІЙМАЛИ ШПИГУНІВ

Варта завжди готова діяти

Охорона та оборона військових містечок завжди потребували особливої уваги командирів та здійснюється у тісній взаємодії з місцевими органами внутрішніх справ. В наш напружений час ця взаємодія тільки посилюється.

Цим опікуються керівники всіх рівнів. В гарнізоні Озерне, що на Житомирщині, за розпорядження начальника гарнізону виконуються заходи щодо посилення пильності в місцях несення служби черговими силами, особами добового наряду, посилення охорони та оборони об'єктів військових частин та військового містечка. В частинах регулярно проводяться інструктажі особового складу чергових підрозділів та підрозділів протидії диверсіям та терористичним актам, які утримуються в готовності до виконання завдань за призначенням. І це приносить позитивний результат.

7 травня 2014 року о 09.25 поблизу території військового містечка співробітниками Житомирського районного відділу міліції у взаємодії з черговим підрозділом військової частини, до складу якого входили капітани О. Малярчук та М.Сєдлий, проведено затримання чотирьох цивільних осіб з підозрілим характером діяльності та поведінки. Вони здійснювали огляд розташування об'єктів військового містечка, вивчали обстановку в населеному пункті. Відповідно до даних їх особистих документів встановлено, що вони не мешкають у Житомирському регіоні.

До того ж, в одного з затриманих співробітниками міліції було виявлено та вилучено травматичну зброю. Для з'ясування обставин перебування та діяльності затриманих цивільних осіб в гарнізоні їх доставлено в Житомирський райвідділ міліції.

Наказом начальника Озерненського гарнізону дана подія була доведена до всього особового складу, а військовослужбовці чергового підрозділу були заохочені.

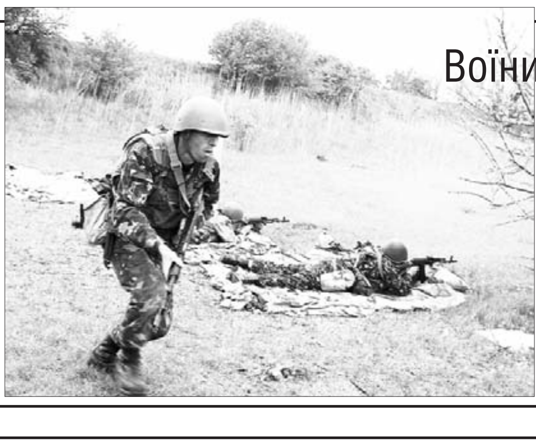

БОЙОВА ПІДГОТОВКА

Воїни-десантники щодня вдосконалюють бойовий вишкіл

На Херсонщині особовий склад Високомобільних десантних військ, котрий бере участь в навчаннях на південних рубежах нашої держави, продовжує вдосконалювати бойовий вишкіл, проводячи практичні заняття з вогневої та тактичної підготовок.

Біля одного із польових містечок воїни-десантники для проведення практичних стрільб зі стрілецької зброї, із дотриманням усіх норм безпеки, обладнали тир.

В ході проведення занять “крилаті піхотинці” використовують спеціальні вправи з елементами тактичної підготовки, бойових стрільб різними способами та з різних положень, із зміною вогневих позицій.

Дана вправа вдосконалює навички бойових груп під час ведення ближнього бою на відстані від 30 до 100 м.

Руслан Лінник.

ВІРНІ ПРИСЯЗІ

Пішли, щоб повернутись

В Автономній Республіці Крим українці і росіяни досить довго жили і служили пліч-о-пліч. Їх шляхи часто пересікались за різних обставин: спільні навчання, святкування, спортивні заходи, вшанування та паради. І, звичайно, відвідували одні й ті ж дитячі садки та школи, куди разом ходили їхні діти, не рідко приятелювали сім'ями, спільно проводили дозвілля... Така тісна взаємодія між військовими обох країн абсолютно не наштовхувала на думку, що за якихось 2-3 тижні вони раптом можуть опинитися по різні боки барикад, зведені чиєюсь хворобливою уявою.

Зліва направо: майор Олександр Лаптєв, підполковник Віталій Оніщенко та майор Євген Пухкий.

Ігри російського брата

Ще задовго до самого конфлікту пильне око мало б помітити значне наростання активності пропагандистської машини Кремля – від таких собі необережних висловлювань московських політиків чи відверто антиукраїнських "аналітичних" сюжетів на руТБ до богослужінь за Путіна і Росію у місцевих церквах московського патріархату та інтенсивної "обробки" російськими спецслужбами учасників дискусій кримських Інтернет-порталів.

Як тільки затихли баталії на київському Майдані, градус протистояння в українському суспільстві змістився на південь. Так, біля КПП українських військових частин у Криму почали масово з'являтись уповноважені представники Російської Федерації (як називали себе невідомі люди у цивільному), котрі просили українських військових у разі якихось незрозумілих ситуацій не вдаватись до застосування зброї і триматись максимально миролюбно. Про що саме йшлося, навряд чи хтось із українців міг тоді здогадуватись. Ще за якийсь час біля тих же військових частин "намалювались" люди у формі російських військових, але без розпізнавальних знаків.

Приблизно так було і в Севастополі, де дислокувалась зенітна ракетна бригада Повітряних Сил ЗС України, якою командував полковник Микола Задорожний. Тут візитери просили спільно "поохороняти" українські військові арсенали від можливого нападу всюдисущого "демонічного" Правого сектору та інших незрозумілих військових формувань, яким чомусь вкрай знадобилась зброя саме українських зенітників. Але більш детальної інформації, звідки у росіян такі дані, вони чомусь надати не могли. На таку пропозицію непроханим гостям було запропоновано від'їхати подалі від КПП української військової частини і "охороняти" там усіх, кого вони забажають. Чим, власне, вони слухняно й скористались.

Зважаючи на ситуацію, що склалася, особовий склад бригади був піднятий за сигналом тривоги і підготувався до дій у надзвичайних умовах. А от далі події розвивались дещо незрозуміло і навіть якось нелогічно. Озброєні невідомі то з'являлись, то знову кудись "зникали". Зрештою, гра "у хованки" закінчилась тим, що під покровом ночі на територію частини проникла група людей, яка чисельно і за озброєнням переважала чергові сили українських зенітників. За таких обставин уся надія покладалась на "військову дипломатію". Внаслідок домовленостей між командуванням частини та командиром диверсантів, було прийняте рішення здати зброю українських військових на склад, а його охорону, разом з охороною зовнішнього периметру, передати російським солдатам. Та на цьому "несподіванки" від росіян не закінчились.

Через кілька днів перебування на території частини ЗРВ "зелені чоловічки" зникли так само раптово, як і з'явились. Скориставшись нагодою, українські військові отримали зброю та почали облаштовувати вогневі позиції на випадок оборони містечка. Крім того, на кузов вантажівки було встановлено зенітну установку ЗУ-23-2 та отримано гранати для постановки димової завіси.

"Свій-чужий"

Цікаво, що упродовж трьох тижнів перебування у російській осаді, у колективі зенітників якогось розшарування, принаймні видимого, на тих, хто попри все залишиться вірним присязі, тих, хто "в Криму народився і тут у них все", не було. Більше того, зі слів самих військових, вони були готові виконати будь-який наказ, котрий дало би вище командування і який не суперечив би чинному законодавству. Але "зверху" доносилось хіба що рекомендації "за будь-яку ціну не піддаватись на провокації"...

Варто додати, що моральна і матеріальна підтримка військовослужбовців-кримчан з Києва була для них не єдиною втіхою. Окрім родин, їх підтримували і небайдужі проукраїнсько налаштовані городяни, серед яких багато було й кримських татар. Вони не тільки допомагали у забезпеченні продовольством, а й привозили інші необхідні речі – від портативних радіостанцій і прожекторів для освітлення чималої території військової частини до засобів

особистої гігієни, кави чи цигарок. Таке ставлення людей, часто зовсім не знайомих, які до того ж не на жарт ризикували собою, постійно перебуваючи під пильними поглядами агресивно налаштованих севастопольців та невідомих "озброєних бороданів", краще за будь-які матеріальні блага піднімало бойовий дух українських солдатів та офіцерів, допомагали вистояти у непрості хвилини протистояння.

"Перебіжчики" з'явились вже ближче до так званого референдуму. Невдовзі після нього під парканом військової частини "десантувалось" кілька сотень озброєних до зубів російських козачків та людей у камуфляжі, які вишикувались у лінію та приготувались до штурму частини. Розв'язка не забарилась – командир бригади половник Микола Задорожний, не радячись зі своїми підлеглими, прийняв рішення спустити Державний прапор України. Власне, як виявилось потім, він став одним з тих, хто вирішив заново присягнути на вірність. Тепер вже Російській Федерації...

Коли вірні присязі українські військові прощались зі своєю частиною, ті самі козачки, яких безперешкодно пропустили на територію бригади, разом зі "зрадниками" вже вішали російський триколор.

До речі, окрім значної кількості людей, які щиро співчували українським військовим і намагались їм за будь-що допомогти, було достатньо і тих, хто залишав на паркані і воротах бригади нацистську свастику та надписи на кшталт "здесь служат бЭндеровцы", "оккупанты" та кричали услід своїм ще вчора доволі "хорошим сусідам" – "фашисти" і тому подібне...

На Київ!

Організоване виведення зенітників із Севастополя розпочалося 10 квітня. На двох додаткових вагонах, причеплених до потяга "Севастополь-Київ", на континентальну частину України були переправлені військовослужбовці із їхніми родинами, які залишились вірними присязі, за винятком хіба що інженерно-технічного персоналу, котрий залишився готувати озброєння та військову техніку для перевезення до нових місць базування.

Щодо тих військовиків, які за прикладом свого командира – полковника Задорожного, вирішили присягнути на вірність Росії, то про їхню долю сьогодні мало що відомо: переважна більшість з тих, хто залишав Крим, на пероні севастопольського вокзалу, як правило, розпрощалися зі своїми колишніми бойовими побратимами назавжди. Та й чого гріха таїти, сама "прощальна" розмова якось не задавалась – з уст тих, хто залишився, замість слів прощання здебільшого чомусь лунали слова виправдання. Власне, таке враження склалося наостанок у заступника командира зенітного ракетного дивізіону С-300ПС з виховної роботи майора Євгена Пухкого, який разом зі своїми друзями відчув усі "принади" "братньої" російської облоги.

– Зрадників ніхто не любить, – переконаний офіцер. – І вони так чи інакше розуміють, що ставлення до них в російській армії буде далеко неоднозначним. Можу сказати, що у перші дні їм довірили лише функції прибиральників військової частини. Вважаю, що вибір у дилемі між матеріальними благами і честю на користь першої, ставить хрест на всій подальшій долі офіцера. І в російській армії це теж прекрасно розуміють.

Долі людські

Для майора Пухкого – випускника 2000 року тоді ще Харківського військового університету – вибір служити чи "прислуговуватись" не стояв взагалі. Зі слів офіцера, коли у його батьків, які проживають у Кривому Розі, запитували, чи їхній "хохол" вже "вийшов" з Криму, ті з гордістю відповідали: "Так!" Його рішення жити і служити на рідній землі одноголосно підтримали всі – і рідні, і друзі. По поверненню їх зустріли в Києві і доправили до однієї з військових частин, розташованих неподалік столиці. На умови розміщення військові не нарікають: тих, хто був не одружений – поки що розмістили у казармі.

– Нас розселили по декілька чоловік в окремих приміщеннях у казармі, – розповідає майор Євген Пухкий. – Ліжко, чиста постільна білизна, можливість прийняти гарячий душ. Що ще потрібно військовій людині?! Сьогодні вирішується питання про мою подальшу долю, сподіваюсь, що все буде гаразд. Але більшість з тих, хто "вийшов" разом з нами з Криму, вже служать на новому місці.

Таких, як Євген Валерійович, у його дивізіоні набралось майже половина. І жоден з тих, хто зробив свій вибір на користь подальшої служби в українській армії, зробив його свідомо й остаточно, тож жодні спокуси не змусили їх змінити своє рішення на протилежне, про що нерідко розповідали у російських ЗМІ.

Полтавчанин майор Олександр Лаптєв – заступник командира зенітного ракетного дивізіону з виховної роботи, як і його колега Євген Пухкий, залишився вірним собі і присязі українському народові. У підрозділі Олександра Михайловича із 35 чоловік до Києва вирішили повернутись лише 15. Сьогодні він направлений на Львівщину, де формується одна з частин ЗРВ. Втім, продовжуючи службу у лавах ЗС України, прощатись із Кримом назавжди він не планує.

– Можливо, колись я знову повернусь до Севастополя, – говорить офіцер. – З цим містом мене поєднали роки служби і не тільки... Але, звісно, хочеться, приїхати не в окупований, а в український Севастополь.

Варто додати, що загалом із Севастополя до Києва виїхало майже сто військовослужбовців Повітряних Сил ЗС України. Сьогодні переважна більшість з них отримали призначення до нових військових частин. А от серед тих, хто ще чекає вирішення своєї подальшої долі, – чернігівець – заступник командира тактичної групи "Крим" з виховної і соціально-психологічної роботи підполковник Віталій Оніщенко. На відміну від більшості його підлеглих в Севастополі, у нього залишилась службова квартира, тому попри вирішення службових питань, Віталій Павлович переймається ще й проблемою житловою та сподівається, що прийняття Верховною Радою України Закону "Про тимчасово окуповані території" сприятиме її розв'язанню. Адже де-юре офіцер квартирою від Міноборони України забезпечений, а де-факто право власності на неї потрібно було до 8 травня "узаконити" копіями паспорта Російської Федерації та контракту, укладеного з МО РФ на проходження служби в російській армії. Іншими документами... Слід зазначити, що для тимчасового проживання підполковнику Оніщенкові та його родині (як і деяким іншим "сімейним" офіцерам), місцевими волонтерами були організоване житло "за квартплату" доти не будуть залагоджені питання їх подальшої служби.

Своє рішення головний "виховник" ТГ "Крим" коментує так:

– Служити в Збройних Силах України я йшов з власної волі, ніхто мене не примушував. З того часу багато чого змінилось, та не змінились мої переконання щодо суті таких слів, як "честь", "відданість", "обов'язок". Присягнувши своєму народові, я залишусь вірним йому назавжди.

Андрій Яцик.
"Крила України".

ВІЙНА ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ

“…Справжній патріотизм – це не тільки сила переконань та громадянська свідомість. Це і повсякденна сумлінна бойова робота…”

Саме таким, на думку командира N–ської авіаційної комендатури підполковника П., є головний алгоритм діяльності воїнів– авіаторів частини в нинішніх умовах загострення військового конфлікту у східному регіоні та активному намаганні проросійських терористичних угруповань створити на цій території плацдарм для вторгнення іноземних окупантів.

“…Російська агресія охопить лише ту частку території, яку це дозволить зробити Україна…”. Це твердження експертів та аналітиків набуло особливого змісту з того дня, коли наша східна сусідка “вєжліво” анексувала Крим і продовжила війну вже у більш витонченій, агресивній і нелюдській формі. “Народні регіональні уряди” з кримінальною основою, живі щити із мирного населення, викрадення та знищення інакодумців, розгул бандитизму та мародерства – таке обличчя має сьогодні “демократія” у “гарячих точках” України: Донецьку, Слов’янську, Краматорську та інших містах Сходу. І на фоні цього – звичайні українські військовослужбовці та силовики, ті, хто став на заваді “трикольоровій” і “колорадській” чумі та виконує з честю і гідністю священний обов’язок перед Батьківщиною та народом.

“– Дуже важко давати аналіз та оцінку першопричинам виникнення протидії українській владі з боку сепаратистів, – зазначив один із офіцерів Повітряних Сил ЗС України, який вже тривалий час виконує визначені обов’язки у складі даної авіаційної комендатури. – Але варто лише звернути увагу на те, з якою ненавистю опозиціонери зривають з державних будівель та спалюють жовто– блакитні стяги, з якою завзятістю вони переслідують незгодних з ними, стає зрозумілим, звідки віє вітер. Вже перевершила межу людської логіки кількість кримінальних злочинів, які творяться у регіоні, – такі “дрібниці”, як відбирання автівок у місцевого населення, “експропріація” продуктів та побутової техніки у магазинах стали вже звичайними явищами. І ніякі гасла щодо “самостійності”, “демократії” та “народовладдя” не прикриють кримінального обличчя самопроголошених “вождів” та відвертого російського втручання. А особливо показовим став той факт, коли сотня озброєних молодиків намагались вторгнутись на територію частини та перетворити бойовий аеродром у смугу для прийому літаків “російських миротворців”. Але не отримали бандити бажаного, командир частини не піддався паніці, а прийняв відповідальне рішення і застосував усі можливості для протидії агресорам. І в нинішніх умовах частина виконує покладені на особовий склад завдання за призначенням у повному обсязі та забезпечує бойові вильоти екіпажами армійської авіації.

“Війна – це не тільки хаос, розруха та смерть. Страшніше війни тільки війна…” Ці рядки належать відомому російському художнику Василю Верещагіну, які він втілив у ряді своїх полотен, зокрема у “Панахиді” та “Апофеоз війни”. Його творчість є своєрідним застереженням людству від вирішення проблемних питань шляхом взаємного знищення. Але навіть він би з глибин минулого сторіччя здригнувся від того, як сьогодні “славный русский воин”, стріляючи з– за спин українських жінок та дітей, щоденно збирає криваві жнива на вівтар політики великодержавного російського шовінізму. Не оплакати вовіки українським матерям своїх загиблих синів – і пілотів, і десантників, і усіх полеглих у цій війні. Але чи стане ця війна уроком для усіх нас? Так. І хоча б тому, що ми знаходимось на своїй українській землі, а це є головним чинником того, що ми знаємо, за що і за кого воюємо. І коли ще донедавна ми вважали свого східного сусіда гарантом миру, дружби та злагоди між нашими народами, то тепер ми наочно упевнились, звідки насувається загроза людству.

А це осмислити дуже актуально, і наші очі тепер не оманять ніякі політичні реверанси пана Путіна та його оточення. Урок для нас і в тому, що на фоні нинішніх подій ми дійсно побачили, яка армія нам потрібна, яке керівництво та тактика. Яка підготовка та структура. І, думається, обговорення армійської тематики та вирішення постаючої проблематики набуде нового змісту після закінчення бойових дій, коли від слів державне керівництво перейде до справ. А ще урок у тому, що нинішні події показали реальний стан та прогалини і у самій системі виховання громадян, коли в армію та інші силові структури йшли “не за покликом, а за званням”. Тому у наших лавах і опинився непотріб – дезертири, слабкодухі та навіть зрадники. Але ніщо вже неспроможне зупинити процес очищення нації та країни від скверни. Нехай болісний. Нехай і тривалий. Нехай і пов’язаний з багатьма соціально– побутовими та економічними негараздами. Ми сьогодні захищаємо Україну не тільки задля цілісності та непорушності її кордонів. Ми захищаємо її задля кожного, хто є її громадянином. А головне – задля майбутнього наших дітей.”

Володимир Лазарєв. “Крила України”. м.Полтава.

ЗАХИСНИК СХІДНИХ РУБЕЖІВ

Командний дух та віра у надійність плеча товариша

– Я служу у справжньому спецназі та в бойових умовах, – так вважає командир гранатометного взводу механізованого підрозділу лейтенант на ім’я Арсен, який нині виконує важливі завдання з охорони на сході держави. А ще зовсім недавно офіцер вважав, що бойової роботи в його житті замало…

Народився хлопець на Рівненщині. Професії його батьків були далекі від військової служби. Однак армійське життя – мрія Арсена ще з п’ятого класу. Для реалізації свого задуму він активно займався легкою атлетикою, вільною боротьбою та трохи боксом.

– Звісно ж, я дуже любив дивитися фільми про війну та патріотичні кінострічки про воїнів– десантників, моряків та інших захисників Вітчизни. Батьки та друзі добре знали про мої переконання, тому всіляко сприяли здійсненню моєї мрії, – каже офіцер.

Цікавість юнака до військової символіки спонукала його зібрати цілу колекцію з кокард, погонів, емблем, шевронів та інших атрибутів. Дещо з цього скарбу він купував, щось вимінював у однокласників на якийсь дріб’язок. Так поступово його маленька кімната перетворилася на невеличкий музей.

У 2008 році, закінчивши з відмінними та добрими оцінками середню школу, Арсен успішно вступив до академії Сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного. Узявши перший рубіж на шляху до здійснення “зіркової” мрії, він визначив новий – після випуску неодмінно потрапити до військ спеціального призначення або ж стати воїном– десантником.

П’ять років у військовому навчальному закладі швидко промайнули, і молодий лейтенант отримав розподіл… в одну з окремих механізованих бригад.

– Уявляєте, одразу десять моїх друзів з навчальної групи потрапили до частин “крилатої піхоти”, ще трьом пощастило стати військовими розвідниками. Як же я їм тоді заздрив. Але, згодом, я зрозумів, що саме мені найбільше пощастило з лейтенантським приписом. Адже я першим став на захист східних рубежів України. Це велика честь для мене і гордість для усіх рідних, – розповів Арсен.

Зараз у підпорядкуванні офіцера знаходиться підрозділ, який складається з військовослужбовців– контрактників, декількох одиниць бронетехніки. Цікаво, що багато підлеглих – старші за свого командира, мають сім’ї та миротворчий досвід за плечима. Чогось по службі він вчить їх, дещо – переймає від них. Разом ділять солдатську пайку, тимчасові труднощі та радіють перемогам в антитерористичній операції.

Зараз Арсен щодня заступає на бойове чергування, патрулювання місцевості, охорони військових об’єктів. Тому командний дух та віра у надійність товариської підтримки покладені в основу стосунків у підрозділі. Так колись вчили його у військовій академії, такі принципи він прищеплює солдатам та сержантам.

А ще велику моральну підтримку товаришам офіцера надають мешканці Харківщини. Адже приємно у короткі часи відпочинку читати листи– подяки та розглядати малюнки від місцевих школярів та дошкільнят, де діти щиро дякують захисникам Вітчизни за мирне небо.

За словами командування військової частини, Арсен в короткий термін пройшов офіцерське становлення і бойове хрещення. На сьогодні він вже став своєрідним орієнтиром для колег по службі.

У недалекому майбутньому хлопець планує серйозно замислитися про створення власної сім’ї. А також – про підготовку належного службового “плацдарму” для набуття оперативного– тактичного рівня в Національному університеті оборони України. Ну, а там й до генеральських погон вже не так далеко…

Дмитро Горбунов. м.Харків.

Крила України

Особовий склад Командування Повітряних Сил Збройних Сил України сердечно вітає Вас та Ваш колектив з Днем науки!

Сьогодні в непростих для України умовах особливого значення набуває потреба проведення адекватних досліджень, направлених на підвищення боєздатності військ (сил), удосконаленням системи їх підготовки, створення сучасних зразків озброєння та військової техніки. За таких умов значно підвищуються вимоги до воєнної науки, яка повинна стати одним із головних чинників державного будівництва та дати чіткі відповіді на всі запитання, які стосуються можливого розвитку існуючих воєнних конфліктів, напрямів їх врегулювання, розробити обгрунтовані рекомендації щодо конкретних напрямів подальшого розвитку військ (сил).

Військові науковці самовіддано створюють, винаходять, впроваджують, навчають, і все це задля того, щоб наукова скарбниця та інтелектуальний потенціал нашої держави збагачувалися на відкриття, винаходи, інновації, новітні розробки. Велика повага тим, хто пов'язаний власною долею з поважною справою розвитку вітчизняної воєнно– наукової думки, а також викладачам і практикам, які широко застосовують передові досягнення та розробки вчених.

Командування Повітряних Сил Збройних Сил України щиро вітає всіх науковців з професійним святом, бажає їм мирного неба над головою, міцного здоров'я, довгих років активного життя, родинного затишку, подальших успіхів в їх діяльності. Сподіваємо, що і в подальшому Ваша діяльність буде сприяти вирішенню актуальних завдань воєнної науки, розв'язанню існуючих проблемних питань та визначенню перспективних напрямків досліджень в інтересах Повітряних Сил Збройних Сил України.

Командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковник Юрій Байдак.

Яка наука нам потрібна?

Воєнна наука як система знань про воєнно– стратегічний характер війни, шляхи запобігання їй, підготовку збройних сил і країни до відбиття агресії, закономірності, принципи та способи ведення збройної боротьби щодо захисту держави сьогодні відіграє роль важливого чинника державного будівництва України. До складу воєнної науки входять воєнні галузі знань, тісно пов'язані з суспільними, природознавчими та технічними науками, які розробляють специфічну воєнну проблематику в інтересах підвищення обороноздатності України. Про сучасний стан воєнної науки та погляди щодо її подальшого розвитку – у розмові з організаторами та виконавцями наукових досліджень.

Генерал-майор Артур Миколайович Артеменко, начальник штабу – перший заступник командувача Повітряних Сил Збройних Сил України, кандидат технічних наук

– Реформування та подальший розвиток Повітряних Сил ЗС України стосується всіх аспектів їх будівництва, підготовки й застосування. Цей процес охоплює комплекс заходів структурного, організаційно– кадрового і концептуального характеру, спрямованих на створення боєздатних військ, спроможних виконати визначені завдання із захисту суверенітету й територіальної цілісності України. Проведення таких заходів сьогодні передбачає здійснення відповідних наукових досліджень, направлених на створення ефективної системи інформаційної безпеки військ, удосконалення існуючої системи управління авіацією та протиповітряною обороною, формування оптимальних організаційно– штатних структур органів військового управління та військ. Не менш важливим є впровадження нових методів та способів організації їх діяльності як в мирний час, так і в особливий період, розробка нових форм і способів застосування військ в операціях (бойових діях), створення ефективної системи охорони й оборони військових об'єктів та визначення раціональних напрямів переозброєння Повітряних Сил на нові зразки озброєння і військової техніки.

В результаті останніх подій в Україні було виявлено низку важливих проблемних питань подальшого розвитку Повітряних Сил, визначено можливі підходи щодо їх вирішення. Зрозуміло, що ці проблемні питання мали місце і раніше, проте в умовах подальших змін тенденцій розвитку збройної боротьби вони отримали новий зміст і потребують нових підходів щодо їх вирішення. В проведенні такої роботи важливе місце відводиться воєнній науці, яка має сформувати нові підходи до застосування Повітряних Сил в сучасних війнах, знайти відповіді, яким чином адекватно реагувати на нестандартні дії противника, випереджати його та перехоплювати ініціативу. Для цього потрібно критично оцінити отримані наукові результати, покращити зв'язок наукових досліджень з виконанням актуальних практичних завдань та чітким баченням перспективи. Потрібно не дотримуватись сталих положень, шаблонів і не боятися сказати нове слово в воєнній науці, висловити нову ідею та оперативно впроваджувати наукові досягнення.

Щиро бажаю колективу науковців міцного здоров'я, щастя, творчої наснаги та непересічних успіхів у професійній діяльності. Нових Вам відкриттів, неперевершених звершень задля добробуту українського народу, в ім'я процвітання України.

Полковник Володимир Валерійович Коваль, начальник воєнно-наукового відділу штабу Командування Повітряних Сил Збройних Сил України, кандидат військових наук, старший науковий співробітник

– Історія будівництва та розвитку Збройних Сил України нерозривно пов'язана з функціонуванням системи воєнно– наукових досліджень Повітряних Сил, в структурі якої сьогодні Харківський університет Повітряних Сил, Миколаївський спеціалізований центр бойової підготовки авіаційних фахівців Збройних Сил України. Значний внесок в проведення досліджень за проблематикою Повітряних Сил вносять Державний науково– дослідний інститут авіації, Державний науково– випробувальний центр Збройних Сил України, Інститут авіації та протиповітряної оборони Національного університету оборони України. Вказані установи являють собою потужний науковий колектив, який спроможний виконувати дослідження як на замовлення командувача Повітряних Сил, так і керівників структурних підрозділів Міністерства оборони України, Генерального штабу та видів Збройних Сил України.

Першочерговим завданням реформування існуючої системи воєнно– наукових досліджень Повітряних Сил є формування чіткої вертикалі управління науковою та науково– технічною діяльністю, спроможної забезпечити ефективне планування наукової роботи, її організацію, координацію та контроль за виконанням усіх видів досліджень, а також удосконалення законодавчої та нормативно– правової бази, що регламентує наукову роботу. Тому, подальший розвиток системи воєнно-наукових досліджень у Повітряних Силах Збройних Сил України передбачається здійснювати шляхом подальшої інтеграції військової освіти і науки, підвищення актуальності та практичної спрямованості досліджень.

Полковник Геннадій Володимирович Псвцов, заступник начальника Харківського університету Повітряних Сил з наукової роботи, доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України

– Для Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба, який є унікальним багатопрофільним вищим військовим навчальним і науковим закладом, День науки – це свято надзвичайно важливе. Університет є загальновизнаним центром проведення наукових досліджень, підготовки та атестації науково– педагогічних і наукових кадрів вищої кваліфікації, в якому роками створювалась наука світового рівня.

В університеті регулярно проводяться науково– дослідні роботи, результати яких знаходять практичне застосування у багатьох галузях науки і техніки, сприяють удосконаленню існуючих та створенню нових зразків озброєння. Кожен рік вчені університету за результатами проведення наукових досліджень публікують більше 500 наукових праць у провідних вітчизняних та інших наукових виданнях, готують до друку десятки монографій та підручників, беруть участь більш ніж у 50 всеукраїнських та міжнародних наукових заходах. Завдяки численним науковим працям наукові здобутки вчених університету широко відомі в Україні та поза її межами. Активна участь курсантів та студентів у науковій роботі сприяє зростанню наукового потенціалу університету, підвищенню ефективності наукових досліджень, удосконаленню лабораторно– випробувальної бази кафедр університету.

Полковник Дмитро Анатолійович Гриб, начальник Наукового центру Повітряних Сил Харківського університету Повітряних Сил, кандидат військових наук, доцент

– Сьогодні тематика наукових досліджень Наукового центру спрямована на удосконалення системи управління Повітряних Сил, системи протиповітряної оборони важливих державних об'єктів, розробку нормативних документів щодо застосування військ, проектів оперативно– тактичних та тактико– технічних вимог до зразків озброєння і військової техніки, створення програмних продуктів, що використовуються під час прийняття рішень на бойове застосування Повітряних Сил, обґрунтування підходів щодо переведення техніки на експлуатацію за технічним станом, а також удосконалення системи підготовки військових фахівців.

Проведення практично усіх досліджень в Науковому центрі організовано та здійснюється у тісній взаємодії з факультетами та кафедрами Харківського університету, а також з науково– дослідними організаціями та установами Міністерства оборони України, інших міністерств та відомств України.

Полковник Володимир Георгійович Башинський, начальник Державного науково-випробувального центру ЗС України, доктор технічних наук, лауреат Державної премії в галузі науки і техніки України

– Державний науково– випробувальний центр Збройних Сил України наприкінці березня передислокувався з окупованої території АР Крим на материкову частину України. Близько 100 військовослужбовців, основу яких складає особовий склад наукових підрозділів, залишилися вірними Присязі народу України.

Незважаючи на труднощі, Центр продовжує виконання покладених на нього завдань, у тому числі з урахуванням сучасних першочергових потреб ЗС України. Центр зберіг свій основний науковий потенціал за всіма напрямками діяльності, активно та плідно продовжує співпрацю з вітчизняними розробниками озброєння і військової техніки. Про це свідчать основні результати наукової та науково– технічної діяльності у квітні– травні.

Так, випробувальна бригада ДНВЦ на базі Державного підприємства "Антонов" виконала роботи щодо практичного завершення спільних державних випробувань середнього військово– транспортного літака Ан– 70, що було підтверджено на нараді в МО України, яку очолював перший заступник МО України Богдан Буца. На даний час завершується відпрацювання акта з випробувань. Одночасно у містах Київ та Львів завершені випробування окремих складових частин та засобів обслуговування цього літака.

Сумісно з Державним підприємством "Запорізький авіаційний ремонтний завод "МіГремонт" з позитивним результатом проведені льотно– конструкторські випробування дослідного зразка літака Су– 25УБМ1, дообладнаного за наступним етапом модернізації. На цьому ж підприємстві групою фахівців Центру проведена метрологічна експертиза документації дослідно– конструкторської роботи з модернізації літака Су– 27 за етапом державних випробувань.

На базі Акціонерного підприємства "МоторСіч" (м. Запоріжжя) спеціалістами Центру завершена підготовка до проведення випробувань авіаційного блока для некерованих ракет, що розроблений та виготовлений вітчизняним підприємством. Роботу планується провести найближчим часом у максимально стислі терміни з практичним виконанням наземних та повітряних стрільб. Прийняття блока на озброєння дозволить вирішити проблему оснащення вертольотів Збройних Сил України цим видом навісного озброєння.

Також науковцями Центру спільно із співробітниками АП "МоторСіч", практично завершена підготовка до проведення льотної частини науково– дослідної роботи, спрямованої на визначення і встановлення ресурсів та строків служби основних силових елементів і конструкції планера вертольотів.

Центр не зупиняється на досягненнях та продовжує виконувати інші роботи за планом наукової та науково– технічної діяльності та оперативні завдання командування.

Полковник Сергій Валерійович Пащенко, заступник начальника Державного науково-дослідного інституту авіації з наукової роботи, кандидат технічних наук, доцент

– Наш інститут є міжгалузевою науково– дослідною установою, яка створена Урядом України з метою вирішення завдань щодо проведення єдиної державної політики в галузі підтримання функціонування та розвитку державної авіації.

В межах визначених повноважень інститутом на сьогодні виконується комплекс наукових досліджень щодо створення нормативно– правових, науково– методичних та технологічних умов з метою вирішення проблем забезпечення відновлення справності та бойового потенціалу авіаційної техніки Повітряних Сил ЗС України як в мирний час, так і в особливий період. Практичні результати зазначених досліджень втілено в "Концепцію підтримання справності та бойового потенціалу авіаційної техніки авіації Повітряних Сил Збройних Сил України на період до 2025 року".

Особливістю інституту є те, що під час виконання завдань за призначенням використовується власна науково– експериментальна база. Складовими цієї бази є унікальний аеродинамічний комплекс, який налічує 3 дозвукові, 3 надзвукові аеродинамічні труби і одну гідродинамічну трубу, а також науково– експериментальну лабораторію авіаційних двигунів та навчально– тренажерний клас підготовки екіпажів.

Відповідно до сучасних умов інститутом сформовано першочергові завдання на особливий період, які направлені на відновлення справності та бойового потенціалу максимально можливої кількості авіаційної техніки у визначені терміни для забезпечення приведення держави у готовність до оборони.

СКЛАДОВА БОЄГОТОВНОСТІ

Зенітні ракетні війська оберігають небо України

Закінчення. Початок на 1 стор.

Залишковий принцип фінансування потреб Збройних Сил України негативно позначився і на підготовці військ, і на стані озброєння та військової техніки. Про це

не переставали говорити фахівці та політики різних рівнів протягом останніх десятиліть, проте політична доцільність та необхідність фінансування різних "державного значення" проектів, чим часто прикривали розкрадання коштів Держбюджету України, змушували відкладати мрії про підвищення обороноздатності нашої держави на пізніше. Заспокоюючи себе та оточуючих, відповідальні за прийняття рішень наче мантру повторювали: "ворогів у нас немає та у прогнозованому майбутньому бути не може".

Та вороги в України насправді є.

І коли народ зрозумів це, на оснащення війська стали збирати ледь не по гривні з кожного українця. Хто може – дає більше. Хто не може грошима – допомагає продуктами, запчастинами до автотехніки, безкоштовно працює у вільний від основної роботи час. Ледь не кожен день інформаційні агентства повідомляють про десятки, сотні автомобілів, іншої спеціальної техніки, відремонтованих коштом цивільних осіб, які до армії не мають ніякого відношення.

Не сидять склавши руки і військовослужбовці. Приклади продуктивної роботи щодо нарощування бойового потенціалу можна знайти в кожній військовій частині, та особливо відчутно це, коли оцінювати зроблене в масштабах виду Збройних Сил.

– На етапі приведення частин у найвищий ступінь бойової готовності, – повідомив головний інженер зенітних ракетних військ Командування Повітряних Сил Збройних Сил України полковник Василь Михиденко, – за рахунок перерозподілу комплектів ЗІП між полками і бригадами нашим військовослужбовцям за допомогою фахівців підприємств концерну "Укроборонпром" вдалося відновити боєздатність 5 підрозділів ЗРВ. Це – суттєвий внесок у зміцнення повітряного щита над Україною і в мирний час, і, особливо, в такий неспокійний, як нині. Слід відмітити, що на цьому робота не зупинилася. Вона триває, і найближчими днями будуть завершені роботи з відновлення боєздатності ще двох підрозділів, які приступлять до виконання завдань з бойового чергування. Звичайно, наші можливості з відновлення зенітного ракетного озброєння дуже обмежені через відсутність стабільного фінансування протягом останніх років. Так, востаннє оновлювали комплекти ЗІП ми у 2011 році. Цього року отримали фінансування на дані цілі, вже розпочато тендерні процедури. Я впевнений, що у встановлені терміни ми укладемо відповідні договори, а восени отримаємо необхідні нам прилади та обладнання.

Та не тільки власними силами відновлюють боєздатність зенітної ракетної техніки військовослужбовці.

– В дні, коли українці святкували чергову річницю Перемоги, на одному з підприємств Державного підприємства "Укроборонсервіс" відбулася урочиста подія – було підписано акт прийняття з середнього ремонту зенітного ракетного комплексу С– 300ПС, – відзначив начальник зенітних ракетних військ Командування Повітряних Сил Збройних Сил України генерал– майор Дмитро Карпенко. – До кінця місяця він буде відправлений в одну з військових частин і вже в червні заступить на бойове чергування з охорони повітряного простору над столицею нашої Батьківщини. Слід відзначити, що обслуговувати його буде новостворений підрозділ, сформований майже повністю з військовослужбовців Севастопольської зенітної ракетної бригади. А місце цього ЗРК в цехах підприємства займе черговий С– 300. До кінця року ремонтники обіцяють його, вже відремонтованого, повернути до частини. Це буде вже десятий відремонтований та модернізований на Україні ЗРК типу С– 300.

– До кінця місяця, – також відзначив генерал– майор Дмитро Карпенко, – ми очікуємо отримати з ремонту зенітний ракетний комплекс типу Бук– М1. І одразу ж буде передано для ремонту наступний, котрий, як обіцяють представники промисловості, надійне у війська до кінця року. На цьому комплексі вперше замість російської РЛС буде встановлена українська, розроблена на Казенному підприємстві "Науково– виробничий комплекс "Іскра" в Запоріжжі. В процесі експлуатації ми перевіримо, наскільки адекватною є дана заміна та як вона позначиться на бойових характеристиках комплексу.

Останніми днями вдалося зрушити з мертвої точки питання повернення в Україну бойової техніки зенітних ракетних частин, котрі дислокувалися на території півострова Крим.

– Досягнута домовленість про повернення військової техніки Севастопольської зенітної ракетної бригади та Феодосійської групи дивізіонів, – відмітив начальник ЗРВ Командування ПС ЗС України. – Зараз в Криму йде відвантаження автомобільної техніки цих частин, а наступний етап – бойові машини, що входять до складу ЗРК С– 300ПС. З них вже зняті ракети, та вони підготовлені до транспортування. Про повернення бойових машин Бук– М1 Євпаторійського зенітного ракетного полку поки що не йдеться.

Збройні Сили України поступово нарощують свій бойовий потенціал, котрий цілеспрямовано знищувався роками. Повертаються до бойового складу зенітні ракетні комплекси, що вже давно чекали на військовий ремонт та оновлення, виділені кошти на закупівлю вкрай необхідного обладнання та проведення заводського ремонту. Досягнуті результати засвідчують: військовослужбовці та працівники ремонтних підприємств знають свою справу та готові повернути до строю всю бойову техніку та озброєння з тим, щоб жоден дальній чи ближній сусід України й не думав зазіхати на нашу територію.

Віктор Гедз.
"Крила України".
Фото Миколи Поплавського.

ВІЙСЬКОВО– ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ

“Зірниця” набирає обертів

Одним із головних завдань сьогодення є формування національної свідомості та самосвідомості підростаючого покоління, виховання громадянина України – патріота своєї Батьківщини.

Саме на виховання цих якостей особистості спрямована Всеукраїнська військово– патріотична спортивна гра “Зірниця”.

З нагоди Великої Перемоги над фашистськими загарбниками Центром туристсько– краєзнавчої творчості учнівської молоді Херсонської облради було проведено ІІ етап “Зірниці”, в якому взяли участь 9 команд з 8 районів області та міста Херсона.

Гра відбулася за безпосередньої підтримки та організації Херсонської гвардійської зенітної ракетної ордена Червоного прапору бригади, якою командує гвардії полковник Михайло Дмитрієв, облвійськкомату, Департаменту освіти і науки молоді та спорту та обласної організації Товариства сприяння обороні України.

Змагаючись за звання кращих, учасники “Зірниці” демонстрували свої знання та навички у воєнізованій естафеті “Десант”, спортивних змаганнях та з вогневої підготовки, конкурсах строю та пісні, воєнних істориків, долікарської допомоги та топографії.

Конкурс строю і пісні проходив на території військової частини, представник якої очолював суддівство. Декілька шкільних команд приємно здивували журі конкурсу та присутніх підготовкою форми одягу, знаннями та навичками стройової підготовки. Всі учасники проявляли старанність та наполегливість під час проведення змагань, отримуючи задоволення від позитивної атмосфери, що склалася навколо.

В загальному заліку призові місця розподілили між собою команди Великолепетиського, Голопристанського та Білозерського районів, посівши І, ІІ та ІІІ місця відповідно.

Всі учасники залишились дуже задоволеними грою “Зірниця”, подякували військовим за чудовий прийом у частині та домовились в подальшому проводити подібні змагання.

Олександр Риков.

ДО ДНЯ ПЕРЕМОГИ

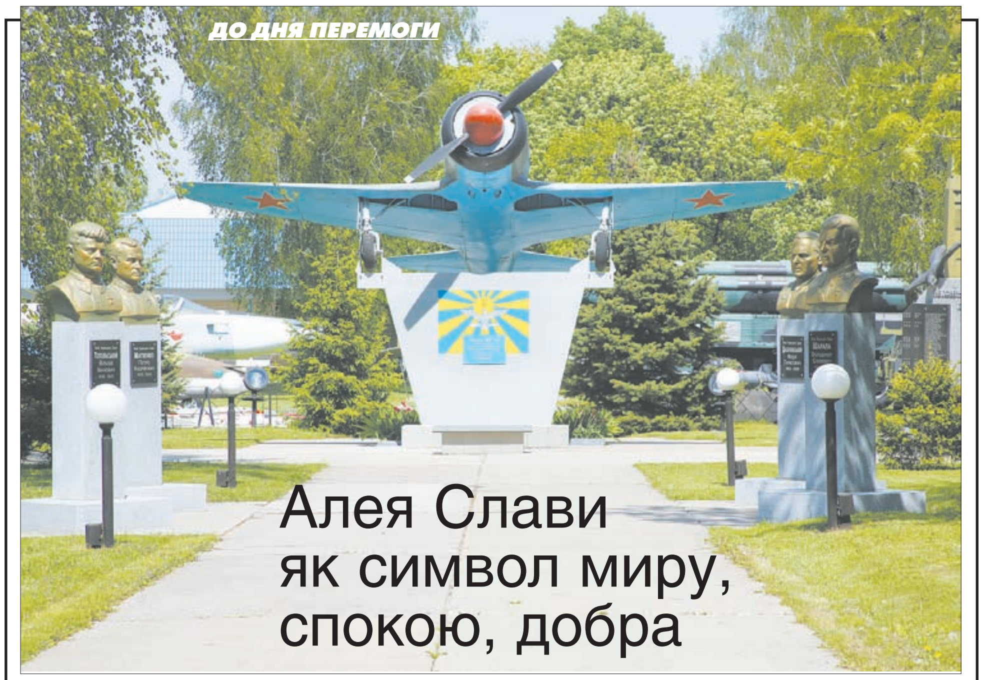

Алея Слави як символ миру, спокою, добра

8 травня на території Командування Повітряних Сил Збройних Сил України у філії Національного військово– історичного музею України – музею Повітряних Сил відбулося відкриття Алеї Слави.

В урочистих заходах вляли участь командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал– полковник Юрій Байдак, голова Вінницької облдержадміністрації Анатолій Олійник, заступник голови обласної Ради Наталія Солейко, секретар міської ради Сергій Моргунов, голова Вінницького обласної організації ветеранів Леонід Копецький, голова міської організації ветеранів Василь Слюсаренко, інші представники міської та районних ветеранських організацій, особовий склад Командування Повітряних Сил Збройних Сил України, члени сім’ї Героя Радянського Союзу Івана Жмурка.

У своєму вітальному слові під час відкриття Алеї Слави генерал– полковник Юрій Байдак щиросердечно привітав ветеранів, всіх вінничан та особистий склад Повітряних Сил із 69– ю річницею Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

– Відкриття сьогодні, у надзвичайно складний для нашої держави час, Алеї Слави на вшанування вінничан– Героїв Радянського Союзу – свідчення високої відповідальності Вінницької громади перед історичним минулим нашого народу, належне вшанування безсмертного подвигу всіх, хто боронив та відстоював свободу Батьківщини, – зазначив командувач виду.

Також він висловив слова вдячності керівництву міста Вінниці та Вінницької області, які, незважаючи на складну економічну ситуацію знайшли кошти на створення Алеї Слави у місті Вінниця. А також скульптору Анатолію Бурдейному, який створив погруддя Героїв, музейним працівникам за проведену дослідницьку роботу, особовому складу Повітряних Сил Збройних Сил України за належне виконання обов’язків щодо захисту повітряних кордонів України, всім патріотично налаштованим громадянам Вінниччини, які з розумінням поставилися до потреб зміцнення обороноздатності держави.

По закінченню церемонії відкриття відбувся виступ Центру військово– музичного мистецтва Повітряних Сил Збройних Сил України.

Нехай на нашій благословенній землі завжди панує мир, спокій та добро!

ВІЙСЬКОВЕ ВЕСІЛЛЯ

Із Криму – у щасливе сімейне життя на Запоріжжі

Тривожні новини, негативні враження... Здавалося б, для добрих новин важко знайти місце, за сьогоднішніх обставин. Та життя не стоїть на місці і серед ратних буднів є місце і для свята. Так, 10 травня весь дружній колектив ДНВЦ святкував день народження нової молодої сім’ї. Лейтенант Павло Зелений одружився зі своєю нареченою Наталією, яка заради свого кохання залишила сонячний півострів.

Оскільки вся рідня наречених залишилася в Криму та не змогла потрапити вчасно на весілля, згуртований колектив центру разом з керівництвом АТ “Мотор Січ” вирішили підтримати молодят та організували гучне весілля в одному з ресторанів міста. Але все почалося трохи раніше…

У зв’язку з буремними подіями в Криму, на долю Державного науково– випробувального центру Збройних Сил України, що був розташований на узбережжі Феодосійської затоки, випало чергове випробування. Самопроголошена влада Криму вимагала від військовослужбовців негайно перейти на бік самозванців, одягти російську форму та продовжити проходження військової служби в рядах кримської, а потім російської армії. Значна кількість військовослужбовців Центру залишилась вірна присязі і почала готуватися для виведення з тимчасово окупованої території. Це було не просте рішення, тому що в Феодосії у багатьох залишалися домівки та сімї, а те, що їх чекало попереду, – було зовсім не зрозуміло.

Саме в цей непростий період, руку допомоги випробувальному центру простягнули запорізькі моторобудівники. Завдяки давнім дружнім відносинам наукового центру з АТ “Мотор Січ” командування військової частини та керівництво моторобудівельників забезпечили переміщення бази ДНВЦ з міста Феодосія до міста Запоріжжя. Весь особовий склад був розміщений в комфортабельних умовах для плідної праці та відпочинку. Саме завдяки активній позиції командування військової частини та керівництва АТ “Мотор Січ” вдалося зберегти науковий потенціал ДНВЦ. Вже наступного дня після перебазування особовий склад Центру активно зайнявся науковою та науково– технічною діяльністю. Майже кожного дня випробувальні бригади Центру вибувають у відрядження в різні куточки України. Саме така позиція ДНВЦ зробила можливим не просто збереження центру як військового організму, а й дозволила не втратити лідируючі позиції в проведенні наукових досліджень та випробувань.

І створення нової сім’ї є знаковою подією в цей непростий час. Адже безкорисність, людяність, взаємодопомога та справжні дружні стосунки дають надію на краще майбутнє для всіх нас.

Максим Геращенко.

СТРАТЕГІЯ ЗАЛЯКУВАННЯ

Росія демонструє "ядерну кнопку"

8 травня Російська Федерація провела чергове тренування військ, в рамках якого відпрацьовувалися питання застосування окремих частин і з'єднань ракетних військ, артилерії, авіації, ППО, військ повітряно– космічної оборони. Управління тренуванням здійснювалося із Національного центру управління обороною країни, а слідкували за ним, окрім першої особи РФ, керівники країн ОДКБ – лідери Білорусії, Вірменії, Таджикистану та Киргизії.

Заява Президента РФ В.Путіна щодо цілковитої плановості перевірки надійності роботи російської "ядерної валізки", а також її символічне присвячення "Дню Перемоги та саміту ОДКБ", звичайно ж не заспокоїло дещо спантеличену масштабами навчань цивілізовану світову спільноту. Вона черговий раз не повірила у невинність Москви, розцінивши заяву російського керманича не інакше як ширму, за якою Кремль намагається чи то приховати справжні мотиви, чи то недвозначно натякнути на те, як діятиме "а раптом що...".

Втім, і без того зрозуміло, що така надмірна демонстрація сили передусім пов'язана із загостренням міжнародної обстановки та внутрішньополітичної ситуації в Україні. У контексті вирішення українського питання у Кремлі вочевидь не придумали нічого розумнішого, аніж зайвий раз продемонструвати світові працездатність російської "ядерної кнопки".

У цьому грандіозному воєнному спектаклі, проведеному у кращих традиціях "совкового агітпропа", заспокоює лише одне: його сценарій усе ж таки писався зі прицілом на оборонний характер дій. Як повідомляє офіційний веб-сайт міноборони РФ, під час тренування вирішувалися завдання застосування окремих з'єднань і військових частин зі знищення наземних угруповань і відбиття масованого ракетно-авіаційного удару супротивника. Також були відпрацьовані питання нанесення у відповідь зустрічного масованого ракетного ядерного удару силами ядерного стримування та протидії ядерного удару супротивника системою протиракетної оборони міста Москва.

Одночасно у тренуванні були задіяні стратегічні бомбардувальники, підводні ракетоносці Тихоокеанського та Північного флотів, рухомі ракетні комплекси стратегічного призначення, сили і засоби, що вирішують завдання повітряно– космічної оборони. Зокрема, бойові розрахунки Ракетних військ стратегічного призначення здійснили з космодрому Плесецьк пуск міжконтинентальної балістичної ракети "Тополь", яка із завзятою точністю вразила умовну ціль на полігоні Кура. У свою чергу підводні крейсери стратегічного призначення "Тула" і "Подольск" з підводного положення здійснили пуски балістичних ракет з акваторій Баренцового і Охотського морів. Головні частини ракет прибули у визначені точки на полігони Чижа і Кура.

Тим часом Війська повітряно– космічної оборони виконали завдання з відбиття умовного масованого ракетно– ядерного удару. Бойові розрахунки військ ВКО виявили та виконали супровід балістичних цілей з практичним пуском протиракети ближнього перехоплення комплексу "Амур", яка також знищила умовну ціль.

Під час подібних навчань найяскравішу картинку традиційно забезпечують артилеристи. Особливо це стосується демонстрації можливостей реактивних систем залпового вогню, які попри свою концептуальну обмеженість застосування у сучасних збройних конфліктах здійснюють на глядачів не менший психологічний вплив, аніж відеоряд із пуском міжконтинентальної балістичної ракети. Артилеристи Центрального і Південного військових округів в ході планового тренування знищували автомобільні колони, командні пункти і позиції умовного противника, задіявши РСЗВ "Ураган" та "Град". За цією "м'ясорубкою" "спостерігали" безпілотні літальні апарати, відеосигнал з яких у режимі реального часу передавався до Національного центру управління обороною.

До нинішніх маневрів також були задіяні оперативно– тактичні ракетні комплекси "Іскандер– М", реактивні системи залпового вогню "Смерч", стратегічний бомбардувальник Ту– 95МС. Останній, зокрема, здійснив револьверний пуск 6 крилатих ракет по наземних цілях, що імітує ключові об'єкти військової інфраструктури умовного противника. Як повідомляє міноборони РФ, призначені цілі були уражені з дивовижною точністю. Разом із тим, веб– сайт міноборони РФ не повідомляє про важкий вогнемет "Буратіно", який, із поки що незрозумілих причин, відмовився стріляти. Але така дрібничка не завадила Путіну дати позитивну оцінку готовності військ та системі управління загалом.

Так саме позитивно після перегляду спектаклю відреагували й керівники країн ОДКБ. Зокрема, білоруський лідер Олександр Лукашенко відзначив, що тренування зайвий раз доводить, що "Росії є чим захищатися, є чим нанести удар по тих, хто хоче погріти тут руки, на російській території, і вирішити свої питання". Щоправда, він не уточнив, хто саме так підступно намагається "погріти руки" в Росії.

Попри демонстративну єдність країн ОДКБ, дуже показовим став той факт, що у тренуванні як і в неформальній зустрічі голів держав– членів ОДКБ не брав участі президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв. Тим часом, коли Москва з "блакитних екранів" демонструвала свою потужність, президент Казахстану в рамках зустрічі із заступником держсекретаря США Уїльямом Бернсом в Астані заявляв про готовність активно розвивати двосторонні відносини з Сполученими Штатами. Це стало зайвим підтвердженням наявності певних розбіжностей у поглядах між учасниками ОДКБ, і особливо це стосується відсутності спільної позиції з українського питання.

АМБІЦІЇ

Японія: за крок до колективної оборони

Прем'єр-міністр Японії Сіндзо Абе хоче затвердити право Японії на колективну самооборону та можливість країни прийти на допомогу іншому народу за певних обставин. Про це повідомляє defense-news.com. Такий крок, міг би дозволити докорінно змінити потенціал сил самооборони Японії та підтримувати баланс сил в регіоні на противагу зростаючій потужності Китаю.

Відповідно до рішення уряду вже створена відповідна робоча група, яка напрацьовує зміни до основного закону країни. Відповідно до діючого законодавства можливість участі Японії в інститутах колективної безпеки суворо обмежена. Країна має лише право на індивідуальну оборону, до того ж, за умов наявності мінімальних сил, необхідних для її забезпечення.

ЗАЯВИ

Іран приступить до випробувань БПЛА

Тегеран приступить до льотних випробувань безпілотного літального апарата (БПЛА), створеного іранськими інженерами на базі захопленого в 2011 році американського безпілотника RQ– 170. Про це повідомило іранське агентство Fars.

Вперше іранський БПЛА продемонстрували на військовій виставці, що була проведена на території країни. Відповідно до заяв представників аерокосмічних сил Корпусу вартових ісламської революції, Іран завершив наземні випробування і приступає до льотних. Іранським інженерам і технікам вдалося не тільки скопіювати деталі апарата, а й отримати важливу інформацію з його жорстких дисків.

Фахівці допрацювали американський апарат таким чином, що він зможе виконувати не тільки розвідувальні, а й бойові завдання в глибокому тилу противника. Зокрема, стверджується, що нова машина оснащена протикорабельними ракетами.

У грудні 2011 року Тегеран повідомив про захоплення американського безпілотника, який вторгся в повітряний простір країни. Іранці зуміли посадити надсучасний апарат в пустелі, тому він дістався інженерам в робочому стані. США стверджували, що апарат вийшов з ладу, і зажадали його повернення, однак Ісламська республіка відмовилася повернути трофей.

ІЗ ДРУЖНІМ ВІЗИТОМ

"Тейлор" відвідав Грузію

8 травня з триденним візитом у Грузії перебував фрегат ВМС США "Тейлор". Про це йдеться в прес-релізі Посольства США в Грузії. Особовий склад фрегата разом із співробітниками Берегової охорони країни провели навчання з питань підняття на корабель, проведення обшуку та затримання, а також надання медичної допомоги на кораблі. Для "Тейлора" – це вже другий візит до Грузії. Вперше фрегат відвідував Поті в грудні 2008 року.

Варто зазначити, що американський фрегат, який увійшов до Чорного моря в кінці минулого місяця, 6 травня завершив спільні навчання разом з чотирма румунськими кораблями. Відповідно до повідомлення Шостого флоту ВМС США, спільні навчання "Тейлора" з румунськими кораблями ставили за мету покращити можливості та рівень сумісності флотів обох країн.

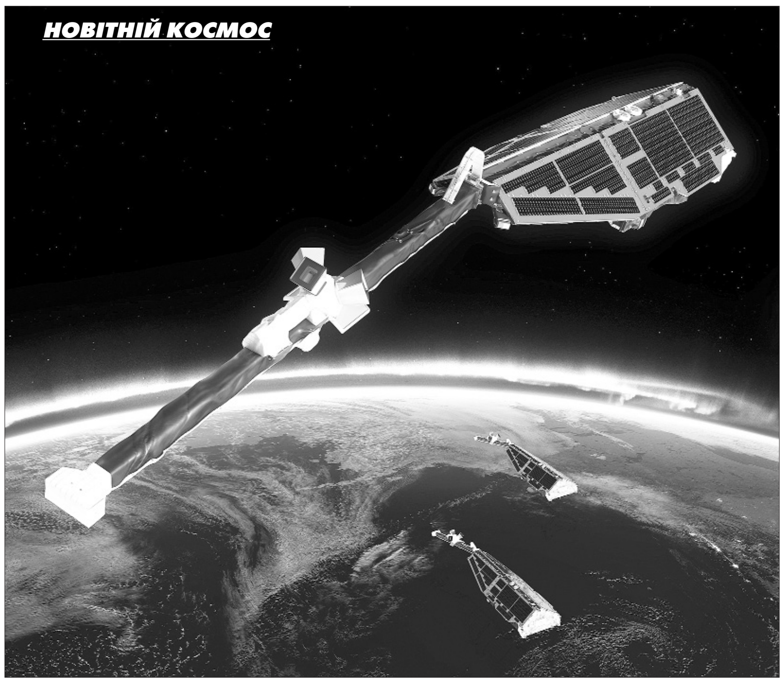

НОВІТНІЙ КОСМОС

Перші дані супутників Swarm: неймовірна точність

Swarm – три супутники Європейського космічного агентства ESA, які були виведені на орбіту набагато більше 5 місяців тому, вже зараз надають дані такої точності, на досягнення якої у минулих місій йшло більше 10 років.

Останнім часом фахівці ESA вводили супутники в експлуатацію, розраховували і коригували їх орбіти для отримання максимально точних даних, які, як сподіваються вчені, допоможуть розгадати таємниці магнітного поля Землі.

Супутники "Swarm" будуть вимірювати і розплутувати різні магнітні, пов'язані з ядром Землі, мантією, корою, океанами, іоносферою і магнітосферою планети. Крім цього, отримана інформація буде використовуватися для розрахунку електричного поля поблизу кожного супутника.

Два супутники знаходяться на орбіті досить близько один до одного на орбіті, висота якої складає близько 462 кілометрів від поверхні Землі. Третій апарат працює на орбіті заввишки приблизно 510 кілометрів.

Показники, які будуть зніматися з різних точок орбіт, використовуватимуться для ідентифікації змін в магнітному полі, обумовлених активністю Сонця і "сигналами", що мають "земне" походження.

В даний момент апарати Swarm знаходяться на етапі налаштування, але при цьому ними вже зібрано достатньо інформації для побудови моделі магнітного поля, яку належить порівняти з існуючими. Тобто дані, зібрані Swarm всього за п'ять місяців, ні в чому не поступаються даними, зібраним протягом кількох останніх десятиліть у ході попередніх космічних місій.

У найближчі роки завдяки цій інноваційній місії ми можемо дізнатися багато нового про різні природні процеси, починаючи від тих, які відбуваються в надрах планети, і закінчуючи тими, що обумовлені сонячною активністю. У свою чергу, ця інформація призведе до кращого розуміння того, чому магнітне поле Землі слабшає.

Перші результати місії Swarm планується представити на засіданні, яке проходитиме 19 і 20 червня в Данії.

ДЕЗІНФЕКЦІЯ

"Прибульці із Землі" можуть захопити Марс

У фільмах людству часто загрожують прибульці з Марса. Насправді вчені в наші дні набагато більше стурбовані "прибульцями" на Марс – мікроорганізмами із Землі. Нещодавно були опубліковані три статті у наукових журналах, в яких учені аналізують результати досліджень того, наскільки великий ризик міжпланетного обміну організмами. Дослідження проводилися на МКС.

По-перше, вченим було важливо з'ясувати, які типи земних мікроорганізмів можуть вижити в умовах іншої планети.

Деякі з останніх досліджень показали, що окремі мікроби набагато більш живучі, ніж вважалося раніше, а інші можуть використовувати різні захисні механізми, які допоможуть їм пережити умови міжпланетного перельоту. Особливу увагу вчені приділяли спороутворюючим бактеріям, тому що вони можуть витримувати певні процедури стерилізації, і, можливо, є одними з головних кандидатів на те, щоб винести суворі умови космосу або інших планет. Наприклад, спори Bacillus pumilus SAFR -032 показали особливо високу стійкість до методів стерилізації космічного апарата: ультрафіолетового опромінення і обробки перекисом водню. Коли дослідники помістили ці мікроорганізми в умови, максимально наближені до умов Марса (в яких стандартні спори гинуть через 30 секунд), вони протрималися 30 хвилин. В іншому експерименті, ці ж спори помістили в контейнер для випробувань EuTEF встановлений на зовнішньому корпусі космічної станції, на 18 місяців. На подив учених, деякі спори вижили. Коли вчені досліджували їх, виявилося, що в них була більш висока концентрація протеїнів, яку пов'язують із стійкістю до ультрафіолетового випромінювання.

Майбутні дослідницькі місії зможуть використовувати результати цих та інших досліджень для того, щоб допомогти в пошуку способів мінімізації ризику "забруднення" іншої планети. Крім того, ці відкриття дозволять вченим не сплутати випадково захоплений із Землі мікроорганізм із справжнім мешканцем іншої планети.

ПІЛОТОВАНИЙ КОСМОС

Випробування апарата CST-100 заплановані на початок 2017-го

Перший випробувальний політ комерційного "космічного таксі" CST-100 компанія Boeing збирається здійснити на початку 2017 року. Про це заявив Кріс Фергюсон (Chris Ferguson), командир останнього рейсу шаттла, який зараз входить до числа керівників проекту запуску в космос пілотованої капсули Boeing.

Компанія Boeing вже зарезервувала пусковий майданчик на космодромі Кейп Канаверал, однак подробиці поки не розголошуються.

Якщо випробування пройдуть успішно, перший орбітальний тест пілотованої капсули запланований на середину 2017 року. Передбачається, що в політ для початку відправляться два пілоти.

Boeing – одна з трьох американських аерокосмічних компаній (дві інші – це SpaceX і Sierra Nevada Corp.), які зараз займаються розробкою космічних апаратів, що могли б відправляти в космос, в тому числі на Міжнародну космічну станцію. З часу останнього польоту американського космічного шатла пройшло майже три роки.

З тих пір, – з липня 2011 року, – американські астронавти не стартували в космос за допомогою американських ракет. Єдиним способом транспортування на МКС для американців є російський космічний корабель "Союз".

Запуск CST-100 буде здійснений за допомогою ракети Atlas V; планується, що космічний апарат буде навантажений припасами і зможе транспортувати на МКС до семи членів екіпажу.

ПРИВАТНИЙ КОСМОС

Компанія SpaceX відклала запуск

Компанія SpaceX відклала запуск супутника, що був призначений на 10 травня, до кінця місяця.

"Під час заправки паливом було прийнято рішення скасувати статичне вогневе випробування, яке планувалося провести перед запуском ORBCOMM OG2 Mission 1", – сказано в заяві компанії SpaceX від 9 травня. "Стан ракети Falcon 9 і супутників ORBCOMM нормальний, проте, в результаті певних обмежень графіка, запуск буде перенесений, найімовірніше, на кінець травня".

Супутники OG2 (скорочення від "ORBCOMM Generation 2") – це поліпшена версія сузір'я OG, що нині знаходиться на орбіті. SpaceX планує здійснити запуск 17 апаратів OG2 за допомогою ракети Falcon 9.

Останній запуск ракети Falcon 9 відправив до МКС вантажний корабель Dragon із запасами для астронавтів, що знаходяться на борту МКС. Під час того запуску було проведено успішне випробування: перша ступінь ракети Falcon 9 змогла опуститися на воду океану. Представники SpaceX заявляли про те, що наступні випробування вони збираються здійснити під час запуску місії OG2.

Незалежні спеціалісти пов'язують перенесення чергового старту Falcon 9 з тим, що нині океан штормить, і існує велика ймовірність того, що перша ступінь ракети знову буде пошкоджена водою.

Радянський апарат проданий за 1 млн євро

КОСМІЧНА ІСТОРІЯ

Радянський апарат ВА ТКС, який двічі побував у космосі, проданий на аукціоні в Брюсселі за 1 млн євро. У ході торгів також були продані два російських скафандра за 105 тис. євро.

"Апарат обійдеться покупцеві навіть більше ніж в 1 млн євро, адже в остаточну вартість буде додана комісія і різні податки. Таким чином, покупцеві доведеться в кінцевому рахунку заплатити за капсулу близько 1,2 млн євро", – розповів керуючий партнер аукціонного дому Kunsthaus Lempertz Хенрік Ханштайн.

У той же час, він не став розкривати особистість таємного покупця, який брав участь в аукціоні по телефону.

Даний апарат, що повертався на Землю, був елементом Транспортного корабля постачання, розробленого в 60-ті роки. Він використовувався при здійсненні радянської військової космічної програми "Алмаз", в рамках якої на навколоземну орбіту виводилися пілотовані космічні станції "Салют-2", "Салют-3", "Салют-5".

Обидва польоти апарата проходили в безпілотному режимі. Перша місія відбулася влітку 1977 року, тоді апарат провів на орбіті 30 днів. Друга тривала з березня 1980 по липень 1982 року.

ЗАКОХАНІ В АВІАЦІЮ

Як перетворити квартиру на аеродром

Банкір із Луцька тримає вдома… три бойові авіаполки

Банкір за професією та історик за покликанням лучанин Валерій Гнатюк зібрав вдома близько двох сотень мініатюрних моделей літаків. Колекціонує чоловік виключно моделі винищувальної авіації часів Другої світової війни. Каже, хтось витрачає гроші на вино і жінок, а він – на літаки.

Жодна модель у колекції Валерія Йосиповича не повторюється. Є в нього і англійський "Spitfire", американська "Airacobra", фінський "Mk.II", німецькі "Фокке-Вульф" Fw-189 та "Messerschmitt Bf.109", японський "Zero", французький "D-520", польський "P-7", італійський "Фіат CR-32", радянські "І-15 Біс", "МіГ-3", "І-16", "І-153"… У колекції Гнатюка присутні також літаки Японії, Іспанії, Голандії, Румунії… З такої кількості бойових машин можна було сформувати аж три бойові авіаполки. Чоловік із гордістю зазначає, що за його моделями було б дуже зручно вивчати розвиток світової військової авіації.

У квартирі літаки усюди

Власний повітряний флот чоловік збирав по усьому світу. Попри те, що Валерій багато років віддав роботі у банку, у Луцьку його в першу чергу знають як авторитетного моделіста. Чоловік розповідає, як усе своє життя мріяв літати. Та через поганий зір про мрію довелось забути. А от колекціонувати літаки ніхто не забороняв…

– У квартирі авіамоделі займають все більше і більше місця, – ділиться Валерій. – Моє житло – суцільні аеродроми. Вони базуються в сервантах, шафах, на поличках, столах, підвіконнях. Домочадці спочатку скаржились, але потім звикли. Хочеться, аби моделі виглядали не як іграшки, а як справжні бойові машини, просто у зменшеному розмірі. Іноді навіть хочеться сісти за штурвал того чи іншого літака, тільки з часом розумію, що це – модель, а не справжня машина.

Є у банкіра і спеціальний стіл –"майстерня". Саме тут відбувається процес реставрації, фарбування, нанесення знаків розпізнавання і лакування.

– Я обов'язково роблю на літаках потертості, аби вони натурально виглядали, – ділиться секретами майстер. – Літаки брали участь у бойових діях, тому мають виглядати відповідно. Я навчився імітувати сліди від куль на фюзеляжі, корозію, підтікання пально– мастильних матеріалів з блока циліндрів двигуна... Подібні візуальні ефекти дозволяють значно "зістарити" новенький виріб. На створення однієї моделі йдуть тижні, а інколи, якщо конструкція складна, то й до півроку.

"Своїх крилатих "прадідусів" я не продам ні за які гроші"

Авіаційний вірус чоловік підчепив ще навчаючись у школі. Любов'ю до моделізму Валерій завдячує вчителю з математики.

– Вчитель математики Євген Станіславович Філіпович показав, як виготовляти моделі з пластика, – згадує банкір. – Із цього усе і почалось. Пригадую, у класі шостому чи сьомому вчитель математики приніс показати учням свою колекцію літаків. Хобі педагога полонило мене настільки, що я і сам почав вишукувати у продажу модельки. Моя перша робота – навчально– тренувальний англій-

ський біплан "Gipsy Moth" На цій машині пілоти у 20-30-х роках минулого століття здійснювали одиночні перельоти з Великобританії до Австралії. До речі, паливний бак біплана вміщав 364 літри пального. Він міг перебувати в повітрі близько 30 годин.

Чоловік пояснює, що саме цікавість до літаків і воєнних подій змусила його отримати історичну освіту. Навіть зараз літаки Валерій колекціонує в першу чергу як історик.

– Найбільше у моїй колекції – англійських літаків, – розповідає чоловік. – Я зібрав понад двадцять моделей "Спітфайра". Різні модифікації цієї бойової машини використовувалися і як винищувачі, винищувачі-перехоплювачі, висотні літаки, винищувачі-бомбардувальники і літаки-розвідники. Я недавно з великим інтересом прочитав книгу офіцера Люфтваффе. Він стверджував, що аси гітлерівської Німеччини боялися зустрічатися віч-на-віч у небі з цим британським винищувачем, який мав досить потужне для того часу озброєння. Кожне його крило несло по чотири кулемети. На літаках конструктора Олександра Яковлева, які були наймасовішими бойовими машинами радянської авіації за часів Другої світової війни, було лише два кулемети. Відомо, що "Спітфайри" постачалися в СРСР. Радянські пілоти билися на них у небі над Кубанню і Москвою.

Деякі літаки моделіст купив, деякі створив власними руками. Моделями, що народились у його руках, Валерій особливо гордиться.

– Це – неймовірне відчуття, коли сам випалюєш кожну модельку. Звісно, таке хобі – не з дешевих, мінімальна ціна літачка – сто гривень. Але – це моє хобі, і я не уявляю без нього життя. Хтось витрачає гроші на жінок, а я – на літачки. У моїй бібліотеці майже усі книги стосуються історії, авіації, моделювання. Мрію колись видати свій альбом із кресленнями усіх винищувачів Другої світової війни.

"Зберу усю винищувальну техніку"

На запитання про найдорожчу модель чоловік відповісти не може. Каже – кожна дорога по-своєму. Про свої літаки чоловік може розмовляти годинами. Колекціонер не просто їх збирає, а і знає історію створення та визначних польотів, біографії провідних авіаконструкторів, пілотів-асів, які прославилися у повітряних боях. Він має власну бібліотечку науково-популярної, технічної та довідкової літератури про авіацію.

– Наприклад, для унікального палубного винищувача "Corsair" ВМФ США було сконструйовано вигнуте крило типу "чайка", яке складалося, – пояснює він. – Завдяки цьому нововведенню забезпечувалося компактне розміщення винищувачів в ангарі авіаносця. Літаки "Corsair" уперше вступили в бій 13 лютого 1943 року на тихоокеанському театрі воєнних дій Другої світової війни. І здобули вогневу перевагу над винищувачами мілітаристської Японії. Військово– повітряні сили цієї країни представлені у моїй колекції моделями літаків "Хаябуса" та "Зеро". Японські винищувачі здебільшого комплектувалися двигунами з гітлерівської Німеччини.

Є у колекції банкіра і секретні крила Гітлера – "Messerschmitt Me.262". Чоловік розповідає, що даний літак є по-справжньому унікальним. Це перший у світі серійний реактивний літак, який брав участь у бойових діях. Він розганявся до швидкості 900 кілометрів за годину і за три хвилини піднімався на висоту до дев'яти кілометрів. Але запасу пального вистачало всього на п'ять хвилин, після чого літак скидав швидкість і повинен був приземлятися.

– Над річкою Одер радянський ас Іван Кожедуб перетворив реактивний "мессер" на вогненну кулю, пілот якого записав на свій рахунок 180 збитих літаків, – пояснює Валерій Йосипович. – Іван Кожедуб збив 62 німецькі літаки. Можна сказати, що йому пощастило – він літав на винищувачах "Ла-5" та "Ла-7", на той час вони вважалися найкращими в Радянському Союзі.

Валерій Йосипович поставив собі за мету зібрати вдома усю винищувальну авіацію періоду Другої світової війни. Чоловік дослідив, що це більше трьох сотень екземплярів.

– Наразі шукаю югославські літаки, – каже колекціонер. – У процесі виробництва літачків мені дуже допомагає білоруський журнал "Аероплан". До речі, в Білорусії і досі функціонує фабрика іграшок, де виробляють авіамоделі. Це виробництво дуже радує авіамоделістів. Я не приступаю до складання моделі літака, поки досконально не вивчу за історичними джерелами особливості його будови. – Я скрупульозно підходжу до моделювання, адже цінність колекції не в кількості моделей, а в їх якості. Для мене моделі є не іграшками, а частиною нашої історії.

Анастасія Олехнович.
"Крила України".

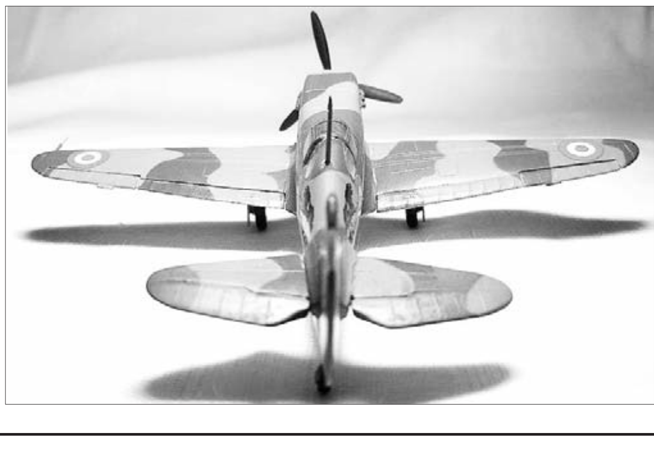

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

19-25 травня

19 травня 1911 р. *народився заслужений льотчик-випробувач, Герой Радянського Союзу СРСР І.М.Сухомлин.*

19 травня 1919 р. *народився льотчик-винищувач, Герой Радянського Союзу В.А.Єгорович.*

19 травня 1934 р. *підписано акт Державних випробувань винищувача І-14.*

19 травня 1944 р. *відбувся перший політ винищувача Іл-1 з двигуном АМ-42, льотчик-випробувач В.К.Коккінакі.*

20 травня 1909 р. *народився льотчик-торпедоносець, Герой Радянського Союзу М.П.Цісельський.*

20 травня 1909 р. *А.П.Тіссанд'є встановив перший офіційно зареєстрований світовий рекорд швидкості (54,77 км/год) на біплані конструкції братів Райтів.*

20 травня 1929 р. *відкрилася школа морських льотчиків у Миколаєві.*

20 травня 1954 р. *прийнято постанову про розробку МБР Р-7 С.П.Корольова.*

20 травня 1959 р. *відбувся перший політ Boeing 707-420 з двоконтурними двигунами Rolls-Royce Conway 508.*

20 травня 1964 р. *здійснив перший політ сільськогосподарський літак Ан-2М.*

21 травня 1941 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР, льотчик-космонавт,Герой Радянського Союзу А.С.Левченко.*

21 травня 1949 р. *вертоліт І.І.Сікорського S-52 встановив світовий рекорд висоти польоту – 6468 м.*

21 травня 1969 р. *відбувся перший політ транспортного літака Ан-26, екіпаж Ю.Н.Кетова.*

22 травня 1919 р. *народився льотчик-штурмовик, Герой Радянського Союзу В.І.Івченко.*

22 травня 1939 р. *відбувся перший політ дальнього бомбардувальника ДБ-3Ф (Іл-4), екіпаж В.К.Коккінакі.*

22 травня 1959 р. *був прийнятий на озброєння ЗРК С-75 "Десна" з ракетою В-750ВН.*

23 травня 1931 р. *народився Генеральний конструктор АНТК ім. О.К.Антонова (1984-2005) П.В. Балабуєв.*

23 травня 1949 р. *відбувся перший політ дослідного літака І-312 (УТІ-МіГ-15), В.М.Юганов.*

24 травня 1914 р. *відбувся переліт за маршрутом Київ - Гатчина (1277 км за 7 год 45 хв льотного часу) П.М.Нестерова з механіком Г.М.Нелідовим на "Ньюпорі-IV".*

24 травня 1922 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР, майстер спорту міжнародного класу, Герой Радянського Союзу В.П.Колошенко.*

24 травня 1949 р. *відбувся перший запуск по вертикальній траєкторії геофізичної ракети В-1А.*

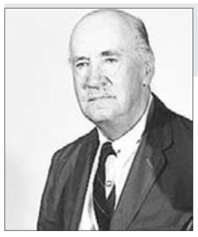

25 травня 1889 р. *народився авіаконструктор І.І.Сікорський.*

25 травня 1914 р. *народився льотчик-штурмовик, Герой Радянського Союзу М.І.Безух.*

25 травня 1924 р. *відкрито перші пасажирські лінії "Укрповітрошляху": Харків-Полтава-Київ та Харків-Кіровоград-Одеса.*

25 травня 1939 р. *пройшли перші в СРСР випробування системи автоматичного зльоту і посадки важкого літака ТБ-1.*

25 травня 1949 р. *запущено першу геофізичну ракету Р-1А ОКБ С.П.Корольова, що піднялася у верхні шари атмосфери наукову апаратуру.*

25 травня 1972 р. *народився заступник начальника штабу Командування Повітряних Сил Збройних Сил України М.М.Олещук.*

ДО ДНЯ ПЕРЕМОГИ

В память о героическом командарме

В Одессе, на Французском бульваре, в День Великой Победы ветераны 5-й Краснознаменной Воздушной армии в торжественной обстановке открыли памятную мемориальную доску на доме № 29. Именно в этом доме с 1967 по 1995 годы проживал дважды Герой Советского Союза, летчик истребительной и штурмовой авиации, Командующий 5-й Воздушной армией генерал-лейтенант авиации Владимир Аврамович Алексенко. Торжественную встречу открыл председатель Совета ветеранов 5-й Воздушной армии генерал-полковник В.Стрельников, с воспоминаниями о легендарном летчике выступили дочь Героя Наталья Владимировна, внучка Лидия, правнук и ветераны-сослуживцы.

Владимир Аврамович родился 27 января 1923 года в станице Киевская Краснодарского края в семье крестьянина. В 1940 году окончил школу и аэроклуб, а в 1942-ом – Краснодарскую военную авиационную школу пилотов и с февраля 1943 года воевал на различных фронтах Великой Отечественной войны. Штурмовал вражеские батареи, обстреливавшие Ленинград, громил врага на Карельском перешейке, в Прибалтике и Восточной Пруссии.

Каждый вылет на штурмовку противника был связан с высокой вероятностью быть сбитым истребителями противника, плотным зенитным огнем в районе цели. Однако таких вылетов заместитель командира 15-го гвардейского штурмового авиаполка Владимир Алексенко выполнил 291! Капитан В.Алексенко всегда видел противника не слабым и беспомощным, а сильным и находчивым, для победы над которым нужно приложить немало сил и мастерства. Он не переставал учиться, анализировать каждый бой, свои собственные действия и действия противника. Возвращаясь с задания, неизменно задавал себе вопрос: что нового применил в этом бою противник, что характерно для его тактики, в чем его сильные и слабые стороны? "Недооценка противника и переоценка своих собственных возможностей, - любил повторять Алексенко, - иногда могут стоить жизни даже очень талантливым летчикам!"

Владимир Аврамович закончил авиашколу по истребительному профилю и на фронт был распределен в истребительный авиаполк. Но истребителей было мало, а тут прибыли новые Ил-2, и Алексенко сходу приступил к освоению штурмовика. Следует сказать, что навыки летчика-истребителя не раз выручали его в бою. Как-то возвращаясь после боевого задания в районе Кивеннапа, звено штурмовиков подверглось атаке 8 немецкими истребителями. Можно было и уклониться от боя, но Алексенко решительно вступил в неравную схватку и первым бросился на врага. От его пушечной очереди загорелся один из вражеских самолетов. Вслед за ним рухнул вниз, объятый пламенем, второй. Следуя примеру командира, ринулись в атаку и ведомые. Не дав врагу опомниться, они метким огнем сбили еще два самолета неприятеля, и на базу звено вернулось без потерь!

А 292-й свой боевой вылет летчик выполнил уже после подписания акта о безоговорочной капитуляции фашистской Германии, в районе ожесточенного сопротивления оставшейся многочисленной группировки немецких войск. Сейчас, наверное, этот вылет назвали бы гуманитарной миссией, так как вместо бомб и реактивных снарядов на противника полетели агитационные листовки с сообщением об окончании войны и предложением сдаваться без боя, чем были спасены сотни жизней наших бойцов и солдат противника.

Владимир Алексенко - участник парада Победы в Москве на Красной площади 26 июня 1945 года, он был знаменосцем 277-й Красносельской Краснознаменной орденов Суворова и Кутузова 2 степени штурмовой авиационной дивизии.

После войны Владимир Аврамович продолжил службу в рядах ВВС. В 1954 году окончил Военно-воздушную академию, а в 1962-ом – Военную академию Генерального штаба.

Многие космонавты получили путевку в космос из рук Командующего 5-й ВА генерал-лейтенанта авиации Алексенко, а дорогу на летно-испытательную работу он открыл заслуженному летчику-испытателю СССР, Герою Украины А.Галуненко.

С 1978 года генерал-лейтенант авиации Владимир Алексенко – в отставке и проживал в Одессе.

За героизм, мужество и воинскую доблесть дважды Герой Советского Союза награжден орденом Ленина, четырьмя орденами Красного Знамени, орденом Александра Невского, двумя орденами Отечественной войны 1-й степени, орденом Отечественной войны 2-й степени, двумя орденами Красной Звезды, многими медалями Отчизны и зарубежья.

Сердце отважного летчика остановилось 16 июня 1995 года, похоронен он в Одессе на центральной аллее 2-го Христианского кладбища. Бюст дважды Героя Советского Союза генерал-лейтенанта авиации Владимира Аврамовича Алексенко установлен на родине в станице Киевская, где есть и школа, носящая имя Героя.

Топ-10 кращих аеропортів у світі

Для мандрівників, які втомилися від довгих черг на контрольно-перепускних пунктах і завищених розцінок у закладах швидкого харчування, сама думка, що будь-який аеропорт можна розглядати як "найкращий" видасться сміхотворною. Проте, для туристів, яким пощастило мати рейси, з (або до) аеропортів, перерахованих нижче, слово "кращий" є цілком доцільним. Ці аеропорти отримали найбільшу кількість голосів від понад дванадцяти мільйонів туристів, які брали участь в опитуванні, що провела британська компанія Skytrax.

Нагороди "Кращому аеропорту світу-2013" та дев'яти іншим переможцям були оголошені на пасажирському терміналі ЕКСПО в Женеві (Швейцарія). Аеропорти-переможці розташовані, в основному, в Європі та Азії, і тільки один із представників – у Північній Америці. Повітряним воротам Австралії, Південної Америки та Африки до десятки кращих прорватись не вдалось, як і летовищам Сполучених Штатів.

1. Аеропорт "Changi", Сінгапур

Сінгапурський аеропорт Changi отримав головний приз вже вчетверте (2000, 2006, 2010 і 2013) з тих пір, як було запроваджено нагороду від Skytrax. На додаток до перемоги у загальному рейтингу, Сінгапурський аеропорт Changi, який у 2012 році перевіз понад п'ятдесят мільйонів пасажирів, був названий "Найкращим аеропортом Азії" і "Кращим аеропортом для відпочинку".

2. Міжнародний аеропорт "Incheon", Сеул, Південна Корея

Минулорічний переможець – Міжнародний аеропорт "Incheon" – опустився на друге місце. Проте головний аеропорт, що обслуговує південнокорейський капітал, не надто цим засмутився. На додаток до "срібла" у загальносвітовому рейтингу, "Incheon" був визнаний "Кращим аеропортом Азії за рівнем фаховості персоналу" і "Кращим Міжнародним трансферним аеропортом 2013 року".

3. Аеропорт "Schiphol" Амстердама, Нідерланди

Вперше з моменту запровадження нагороди Skytrax нідерландський аеропорт Амстердама "Schiphol" увірвався до трійки призерів, значною мірою через його високий рівень і ефективність самообслуговування. "Schiphol" також отримав найвищі нагороди в номінаціях "Кращий аеропорт Європи" та "Кращий аеропорт Західної Європи".

4. Міжнародний аеропорт Гонконгу, Китай

Міжнародний аеропорт Гонконгу, який зайняв третє місце у 2012 році, опустився на четверте місце у загальному голосуванні за кращий аеропорт у 2013 році. Однак, головні повітряні ворота Гонконгу залишаються фаворитом серед авіатуристів. До того ж, до почесного четвертого місця Міжнародний аеропорт Гонконгу потрапив у першу п'ятірку серед усіх аеропортів у шести різних категоріях.

5. Міжнародний аеропорт "Шоуду", Пекін, Китай

Міжнародний аеропорт "Шоуду" розпочав свою діяльність у 2008 році і щороку додає пасажиропотік. Разом з тим, аеропорт зберіг п'яте місце в загальному заліку позиції з 2012 по 2013 рік, а також був названий кращим аеропортом в Китаї.

6. Аеропорт Мюнхена, Німеччина

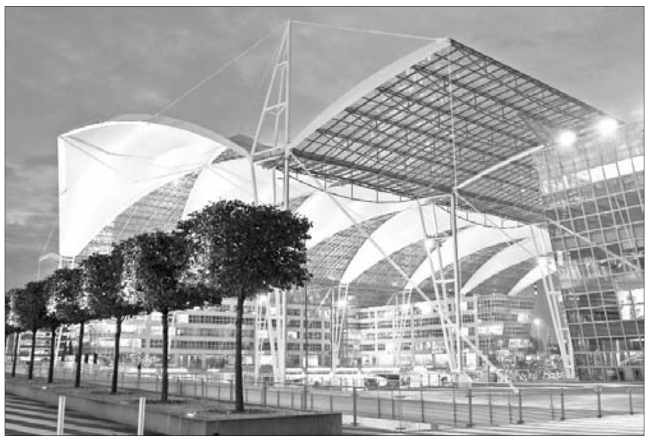

Мандрівників, яким набридла пересушена у мікрохвильовці їжа, Аеропорт Мюнхена має шанс приємно здивувати. Харчові пропозиції тут – на будь-який смак. На додаток до шостої позиції у загальному голосуванні в 2013 році, Аеропорт Мюнхена також отримав нагороду як "Кращий аеропорт у Центральній Європі" і "Кращий аеропорт для гурманів".

7. Аеропорт Цюріха, Швейцарія

Якщо ви знаєте, що таке втрачений багаж, ви зможете оцінити той факт, що аеропорт Цюріха в Швейцарії є багаторічним переможцем у категорії "Найкращий аеропорт з доставки багажу. Також аеропорт Цюриха має сьоме місце в загальному голосуванні в 2013 році і нагороду як "Кращий аеропорт Європи за рівнем фаховості персоналу".

8. Міжнародний аеропорт Ванкувера, Канада

Міжнародний аеропорт Ванкувера, що посів восьме місце в загальному заліку голосування, виявився єдиним представником Північної Америки у десятці кращих аеропортів світу 2013 року. Повітряні ворота Ванкувера змогли не тільки зберегти за собою титул "Кращого аеропорту Північної Америки", а й піднятись у порівнянні з 2012 роком на одну сходинку у загальному рейтингу.

9. Міжнародний аеропорт "Haneda" Токіо, Японія

У порівнянні з 2012 роком, токійський аеропорт зумів піднятись аж на 5 позицій. "Haneda" також посів перше місце у новій категорії, запровадженій у 2012 році, – "Кращий внутрішній аеропорт", а також отримав нагороду у номінації "Кращий термінал аеропорту – Чистота".

10. Лондонський аеропорт "Heathrow", Велика Британія

Завершує Топ-10 Лондонський аеропорт "Heathrow". Своє місце у списку кращих цей лондонський аеропорт значною мірою завдячує "Терміналу 5", який відкрився в 2008 році. До речі, T5, як його зазвичай називають, отримав нагороду як "Кращий термінал аеропорту" вже втретє поспіль. Кілька років тому аеропорт зазнав капітального ремонту, і ці зусилля у 2012 році дозволили "Heathrow", врешті-решт, отримати 4-зірковий статус.

АРМІЙСЬКИЙ СПОРТ

Спортивні змагання в польових умовах

На території польового містечка військовослужбовці однієї із військових частин, які виконують завдання на південних рубежах нашої держави, взяли участь в спортивних змаганнях із настільного тенісу, волейболу, підтягування на перекладині, ривку гирі.

Головною метою проведення спортивного заходу стало підвищення спортивної майстерності військовослужбовців, і, що зараз зовсім не зайве, зняття психологічної напруги особового складу.

За задумом організаторів заходу, кожен підрозділ виставив команди, які завзято демонстрували спортивні навики у поєдинках. Кожна зустріч вирізнялася напруженою та захоплюючою боротьбою. Учасники продемонстрували відмінну фізичну форму та високі результати з різних спортивних дисциплін, подарувавши задоволення всім уболівальникам.

За підсумками змагання учасників турніру нагородили грамотами.

Руслан Лінник.

ФУТБОЛ

"Шахтар" – у другому кошику, бронзовий призер – в посіві

Європейські чемпіонати підходять до свого логічного фіналу, визначена велика частина учасників єврокубків, у тому числі і в Україні.

Спробуємо розібратися: хто, куди і як буде заявлений. Розпочнемо із заявки України на Лігу чемпіонів і Лігу Європи.

Донецький "Шахтар" вже на груповому етапі Ліги чемпіонів, друга команда, за підсумками чемпіонату України, потрапляє у третій кваліфікаційний раунд "не чемпіонів". У раунд плей-оф Ліги Європи (4-й кваліфікаційний) потрапляє третя команда чемпіонату і володар Кубку, четверта команда – в третій раунд, п'ята - в другий раунд. У разі перемоги "Шахтаря" в Кубка України в четвертому раунді гратиме третя і четверта команда чемпіонату, далі п'ята і шоста відповідно в третьому і другому раундах.

Також у разі перемоги "Бенфіки" в Лізі Європи або фінішу "Севільї" в чемпіонаті на п'ятому рядку володар Кубка України потрапляє відразу в груповий етап Ліги Європи.

Чемпіон

З цією позицією все ясно. "Гірники" вирушають в груповий етап Ліги чемпіонів. "Шахтар", завдяки своєму рейтингу, щільно влаштувався в другому кошику, що знову дозволить команді Мірчі Луческу розраховувати на сприятливу долю. Все-таки вдасться уникнути зустрічі з "Боруссією", "Ювентусом", ПСЖ і "Манчестер Сіті".

Практично сформований і перший кошик - "Реал", "Барселона", "Баварія", "Челсі", "Бенфіка", "Атлетико", "Арсенал" і "Порту". Два останні колективи стартують з четвертого раунду.

Віце-чемпіон

"Дніпро" або "Металіст" стартують з третього кваліфікаційного раунду ЛЧ в дорозі "не чемпіонів". Спробуємо "посіяти" команди на цій стадії. Рейтинг "Дніпра" - 32,193, "Металіста" - 45,693.

Що стосується тих, що кваліфікувалися з інших країн, то ситуація в даний момент виглядає так: "Бешикташ" (34,340), "Панатінаікос" (30,220) /ПАОК (37,720), Росія – 3 претенденти (20.899 - 73.899), "Фейеноорд" (13,362), "Лілль" (45,300) / "Сент-Етьен" (12,800), Бельгія - 4 претенденти (12.260 - 50.260), "Грассхопперс" (9,645), АПОЕЛ (37,650)/АЕЛ (7,650), "Мідтьюлланн" (6,760).

Якщо нічого екстраординарного не станеться, то, хто б не став віце-чемпіоном України, буде "сіяним" на цій стадії.

Що стосується четвертого кваліфікаційного раунду, то українські клуби, якщо пройдуть третій, будуть не сіяними при будь-якому розкладі. А там в "посіві" вже "Арсенал" і "Порту". Ще три можливі команди – "Атлетик" Більбао, "Байєр" і "Наполі". У басків рейтинг буде не менше 54,456, з "посіву" їх може витіснити тільки "Зеніт" або ЦСКА.

Третя і четверта команда чемпіонату

Обидва колективи стартують в раунді плей-оф Ліги Європи. Поки не враховуватимемо варіант з прямим попаданням нашої команди в груповий раунд (читайте вище).

"Динамо", яке в новому сезоні стартуватиме в Лізі Європи з четвертого раунду бронзовий призер ("Металіст" або "Дніпро") будуть сіяними командами на цій стадії. Це вже, як мінімум, велика вірогідність проходу в групу.

П'ята команда чемпіонату

Припустимо, "Чорноморець". У одеситів рейтинг на рівні 16,193 бала. Це однозначний "посів" в третьому кваліфікаційному раунді, де "морякам" належить стартувати. Що стосується раунду плей-оф, куди "Чорноморець" зобов'язаний проходити, то, по досвіду нинішнього сезону, рейтинг одеситів дозволить їм потрапити в "посів".

У розіграші Ліги Європи цього сезону "посів" якраз на "моряках" і закінчився, але тоді у них був рейтинг всього 9,951.

Шоста команда чемпіонату

"Зоря", як дебютант єврокубків, отримає рейтинг 8,193, а "Ворскла" має 11,693 бала. Хто ж стане шостим за підсумками сезону? Донецький "Металург" в розрахунок не беремо, вони дискваліфіковані. Поки що.

Або луганчани, або ж полтавчани стартують в другому кваліфікаційному раунді, де будуть сіяними. По інших раундах зараз нічого не прорахуєш, хіба що можна сказати, що в нинішньому сезоні мінімальний рейтинг для посіву був 9,266 в третьому раунді і 9,951 - в четвертому.

На цьому поки все. Новий сезон стартує вже 1-2 липня матчами першого кваліфікаційного раунду Ліги чемпіонів, де дебютує "Лінкольн" з Гібралтара. Жеребкування першого і другого раундів Єврокубків відбудеться 23 червня. До цієї дати ми ще не раз згадаємо про "посів" й інші цікавинки. А наразі чекаємо завершення українського чемпіонату і єврокубкових турнірів.

М	Команда	І	В	Н	П	М'ячі	О
1	Шахтар Донецьк	27	20	2	5	67-23	62
2	Дніпро Дніпропетровськ	27	17	5	5	56-27	56
3	Металіст Харків	27	15	9	3	55-30	54
4	Динамо Київ	27	15	5	7	54-32	50
5	Чорноморець Одеса	27	12	9	6	31-22	45
6	Металург Донецьк	27	12	7	8	46-39	43
7	Зоря Луганськ	27	11	9	7	38-27	42
8	Ворскла Полтава	27	10	10	7	37-38	40

БОКС

Олександр Усик битиметься з Сезаром Давідом Кренсом

Суперником українського важкоатлета Олександра Усика (3-0, 3 До) в його четвертому поєдинку на професійному рингу стане аргентинець Сезар Давид Кренс (21-8, 13 До), який є досить габаритним боксером як для цієї вагової категорії: його зріст складає 195 см.

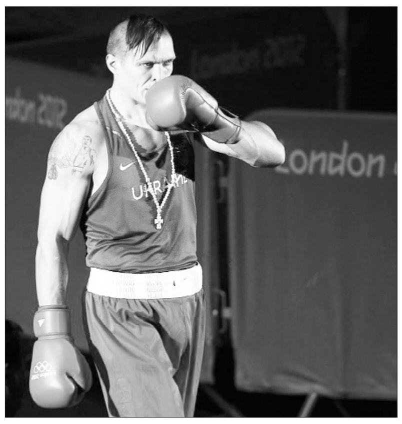

У активі Кренса – перемога технічним нокаутом над колишнім чемпіоном світу за версією WBA в напівважкій вазі Уго Эрнаном Гараєм. А ось діючому чемпіонові світу за версією IBF в першій важкій вазі Йоану Пабло Ернандесу він програв одноголосним рішенням суддів. Боксував Кренс і з українським боксером – в червні 2012 року він програв нокаутом в третьому раунді Дмитру Кучеру.

Бій Олександра Усика з Сезаром Давидом Кренсом повинен відбутися 31 травня в одеському "Палаці спорту".

МУНДІАЛЬ

Туристів на ЧС-2014 просять не чинити опір грабіжникам

Бразильська поліція випустила брошуру порад для безпечного перебування в країні під час чемпіонату світу з футболу, що стартує в червні. У ній варта порядку закликає туристів не кричати і не чинити опір, коли їх хтось спробує пограбувати.

"Не реагувати, не кричати і не сперечатися", – говориться у брошурі, яка роздаватиметься бразильськими посольствами і консульствами.

За задумом поліцейських, безвільна поведінка жертв не повинна спровокувати грабіжників до подальшої ескалації насильства, яка у результаті може привести до вбивства.

"Туристи приїжджають, в основному, з Європи і США, де не дуже часто стикаються з такого роду злочинами", – пояснив Маріо Лейте, що відповідає за безпеку Кубка світу в Сан-Паулу.

Ці рекомендації можуть здатися крайністю, але поліцейський Маріо Лейте, який звик мати справу з суворими реаліями бразильських нетрів, філософськи відмічає, що "там немає сенсу плакати над пролитим молоком".

Туристам також радять не виставляти напоказ цінні предмети, які могли б притягнути грабіжників, і не розгулювати по вулицях в нічний час.

У Бразилії – один з найвищих у світі рівнів злочинності. Зокрема, ця країна знаходиться серед лідерів по числу вбивств на душу населення.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ukr.net

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 16852 Зам. № 142218.
Перший редактор Сергій Свенцицький

"ЄВРОБАЧЕННЯ – 2014"

Українці із усіх областей присідали за єдність України

У Черкасах встановили рекорд України. Понад 4 тисячі черкащан та 25 представників інших областей одночасно присіли 25 разів на Соборній площі – за 24 області України та Автономну Республіку Крим. За словами представника Книги рекордів України, стільки людей вперше присідали одночасно. За поставлений рекорд очільнику області на сцені вручили сертифікат. Серед тих, хто представляв інші регіони, були відомі спортсмени та артисти. Зокрема, Валерій Харчишин, Фагот, Ярмак та інші. Крим представила Злата Огневич.

Перед присіданням представники Івано– Франківської та Донецької областей – Василь Лазарович та Олексій Кузнєцов відповідно, заспівали гімн України.

Як пояснив журналістам організатор заходу голова Черкаської ОДА Юрій Ткаченко, спочатку він хотів, щоб на площі всі віджималися. Утім, пізніше від такої ідеї відмовився, оскільки це може зробити не кожен.

– Ми хотіли продемонструвати, що конфронтуючим сторонам зараз потрібно присісти, тобто сісти за стіл переговорів, – пояснив Юрій Олеговича. – Я приємно здивований такою кількістю учасників, оскільки попередньо очікувалося, що присідатимуть близько двох тисяч черкащан.

Після встановлення рекорду всі пішли у сквер за обрадою закладати Пагорб єдності. Представники різних областей привезли з собою землю з відповідних регіонів. Під час заходу вони поклали її у спільну чашу як символ єдності, опісля накрили спеціальним знаком.

Чернівецька красуня потрапила до ТОП-10, обспівавши Росію

"Євробачення" – поза політикою, не втомлюються нагадувати організатори музичного шоу. Але цьогоріч тільки ледачий не обговорював оцінки України і Росії. Участь конкурсантів називали битвою між країнами. У зв'язку з чим – нагадувати не потрібно. Навіть в конкурсних піснях британське видання The Independent знайшло політичний підтекст.

Українка Марія Яремчук відкривала пісенний конкурс. Зірка представила складний номер, постановником якого стала Олена Коляденко, відомий український режисер. За її ескізами була виготовлена спеціальна конструкція у вигляді годинникового механізму, який був присутній на сцені. За результатами балів Марія принесла Україні шосте місце. Найбільше за неї голосували Азербайджан, Білорусь, Естонія, Молдова, Італія. Сусідня Білорусь дала Україні 8 балів.

Цікаво, що Росія поставила Україні 7 балів з 12. У свою чергу, Україна віддала російським сестрам– близнюкам Толмачовим 4 бали. Перемога цього року дісталася бородатій травесті– діві Кончіті Вюрст, яка зачарувала публіку сильним вокалом.

АВТОДРОМ

Авторинок – у крутому піке

Високий курс долара, здорожчення пального та особливості вітчизняного оподаткування призвели до чергового падіння автомобільного ринку в Україні. Це вже другий його обвал після кризового 2008 року, коли падіння, за підрахунками аналітиків, склало близько 50 відсотків. За даними асоціації "Укравтопром", в Україні лише на первинному ринку легкових автомобілів у квітні було реалізовано і зареєстровано 7 944 одиниці, що на 29% менше березневого показника і на 71% менше ніж у квітні минулого року.

У загальному ж обсязі первинних реєстрацій легкових автомобілів левову частку (98%) займає нова техніка. Так, у квітні було зареєстровано 7 тис. 765 нових легкових автомобілів, падіння відносно квітневого результату минулого року зафіксовано на рівні 70%, відносно минулого місяця – 29%.

За даними "Укравтопром" до п'ятірки лідерів продажів за квітень увійшли Geely (964 шт.), Toyota (913 шт.), ЗАЗ (775 шт.), Hyundai (382 шт.), Kia (326 шт.). Серед першої десятки марок– лідерів квітневого рейтингу найменше падіння зафіксовано: щодо торішнього квітня – у ЗАЗу (– 45%), відносно березня нинішнього року – у Kia (– 4%). Загалом, за перші чотири місяці 2014 року первинний ринок легкових автомобілів скоротився відносно минулого року на 39% і становив 46 тис. 974 авто, з яких нових є 45 тис. 781 шт., або 97 відсотків.